

rozsévač rozsievač

10

OKTÓBER
RÍJEN

Časopis Bratskej jednoty baptistov pre šírenie Dobrej správy

Slavnosť na Svaté Heleně

Služme si vzájomne

Dobrodina Bernolákovo

Den diakonie

Cirkev ako Božia rodina,
kde si vzájomne slúžime

„Služte si navzájom každý tým duchovným darom,
ktorý prijal“ (1Pt 4, 10).

SLAVNOST NA SVATÉ HELENĚ

100 LET OD ZALOŽENÍ ČESKÉHO BAPTISTICKÉHO SBORU NA SVATÉ HELENĚ V RUMUNSKU.

V polovině srpna tohoto roku jsme měli mimořádnou příležitost připomenout si 100 let práce českého baptistického sboru na Svaté Heleně v Rumunsku. Ve vzpomínkách Václava Černíka (1893-1975) je napsáno:

„My čtyři jsme se rozhodli pro svatý křest, který se konal 15. srpna 1923 v Nové Moldavě, čtyři ze Svaté Heleny a sestra Barbora Kučerová z Dolní Lupkové. Hned poté byl založen sbor Novopokřtěných bratří baptistů ve Svaté Heleně kazatelem Iliem Craiovanem.“

„Od roku 1923 až do roku 1935 i později Pán Ježíš Kristus se k nám velice příznával, takže sbor vzrostl z 5 členů na 90.“

První vzpomínkové shromáždění se konalo v sobotu 12. 8. 2023 večer a bylo zaměřeno na 50. výročí práce sborového orchestru, se službou hudebníků současných i bývalých, kteří vytvořili asi 50členný soubor s mandolínami, kytarami, houslemi, harmonikami, trubkami a dalšími nástroji. Zazněly nádherné písně, kdy hudebníci hráli i zpívali a které oslovovaly přítomné.

Další shromáždění proběhla v neděli 13. 8. dopoledne od 9 h a večer od 18 h za účasti několika stovek bratří a sester - z místního sboru, z okolních rumunských sborů, ze Srbska, bratří a sester a krajanů

z České republiky, Argentiny, USA, Austrálie, kteří mají svůj původ na Svaté Heleně. Mezi účastníky byli i někteří turisté z naší země i ze Slovenska, kteří hojně navštěvují Svatou Helenu a další české vesnice v Banátu. Do služby a vedení shromáždění s písněmi hudebníků, českými i rumunskými písněmi místní mládeže i písněmi mládeže z České republiky byli zapojeni za místní sbor jeho kazatel Adolf Kopřiva, sloužící bratr František Eliáš a další místní bratři, dále kazatelé z okolních rumunských sborů z Coronini a z Nové Moldavy, z Argentiny br. kaz. Karel Černík. Z Bratrské jednoty baptistů v České republice byli účastníky předseda výkonného výboru BJB br. kaz. Pavel Coufal z Brna, br. kazatelé Alois Boháček z Aše, Jaroslav Hružba ze Žatce a David Sláma z Chebu. Kázání, vzpomínky, historie byly prokládány písněmi orchestru a mládeže.

Shromáždění se konala v místním baptistickém kostele, postaveném v roce 1895 českým evangelickým reformovaným sborem, který byl na Svaté Heleně založen r. 1862. Vzhledem k několika stovkám účastníků byla shromáždění přenášena na venkovní velkoplošnou obrazovku vedle kostela.

Přijetí a péče místního baptistického sboru byla příkladná, výborný společný oběd asi pro 300 přítomných v místním kulturním domě, občerstvení odpoledne a večer na bývalé evangelické faře. Stejně tak o týden později 25. - 27. 8. probíhající vzpomínky na 200 let od založení obce Svatá Helena se společnými bohoslužbami všech věřících na Svaté Heleně, katolíků a baptistů, za účasti velvyslanců České republiky z Bukurešti a z Bělehradu, se zajištěním všeho potřebného pro všechny přítomné, účastníky spojovaly.

Děk patří Pánu Bohu, který si použil naše prarodiče, praprarodiče a další generace po dobu 100 let pro své dílo na Svaté Heleně, kde zachovali víru i český jazyk až dodnes. Ať jsou tyto nádherné dny společného obecnství, setkávání, rozhovorů, vzpomínek, rozsevaného Božího slova, i v písních a hudbě impulsem otevřít se znovu Pánu Bohu, aby jeho dílo pokračovalo i skrze nás a naše děti všude, v různých zemích, kde se nacházíme.

Václav Černík, Cheb I

Předseda Redakčnej rady: Ján Szöllös **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková, e-mail: majka1.horackova@gmail.com, Tel. č.: +420 734 596 635. **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák, **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, Slovenská republika
Tel.+421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza 11-krát do roka
SR: Cena výtlačku: 26,- € za rok (2,40 €/kus). Účet v SR: IBAN SK350900000000011489120, do poznámky napísať meno odberateľa. Var. symbol: 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov v SR, Súľovská 2, 521 05 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk
ČR: Cena výtisku: 650,- Kč na rok (59,10 Kč/ kus). Účet v ČR: Česká spořitelna Praha, č.ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napište adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zasílá. Var. symbol: 911840. **Objednávky ČR:** BJB, výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4, e-mail: iveta.prochazkova@baptist.cz
Odber v zahraničí/ platby zo zahraničia: Predplatné: 26,-€ za rok + aktuálne poštovné 24,-€.
Názov účtu: Bratská jednota baptistov v SR, číslo účtu: **IBAN SK350900000000011489120**, SWIFT: GIBASKBX
Názov banky: Slovenská sporiteľňa, a.s. Adresa banky: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, Slovenská republika.
Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**
Poznámka: Zverejnené články nemusejí vyjadrovať názor redakcie.
Všetchny články prochádzajú posouzením Redakčnej rady a ne všechny jsou uveřejněné.

ÚVODNÍK

CÍRKEV JAKO BOŽÍ RODINA

Nedávno jsem slyšel přednášku baptistického kazatele, ve které se snažil odůvodnit, že naše představa Církve jako rodiny je určitou praktickou překážkou v životě místního sboru. Pro mne osobně, člověka, který od dětství vyrůstal v baptistickém sborovém (rodinném) prostředí to zaznělo jako hrom z čistého nebe! Nicméně, v tu chvíli jsem si nedokázal vybavit v paměti místa z Písma, která by odůvodnila pravdivost takové představy. Ano, ani teď nevzpomínám, zda se někde v Písmu používalo slovo „rodina“ vůči Kristově Církvi. Přesto potkáváme v Bibli jakási příbuzná slova „rod“ nebo „domácí víry“, která nás uvádí do pojmu rodiny v širším smyslu slova.

Sám Pán Ježíš definoval kdo je Jeho a zároveň také Boží rodinou: „**Neboť každý, kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka**“ (Mt 12, 50). Takže **my jsme opravdovou Boží rodinou, pokud činíme Boží, Otcovu vůli na zemi!** Stejně jako dítě se učí v rodině prvními kroky, tak v Církvi Kristově, v Boží rodině, se učíme základním prvky poznání Boží vůle a praktickému chození s Ježíšem.

Slovník nám dává následující definice slova rod: „Rod je souhrn všech pokrevních příbuzných pocházejících od jednoho společného předka, a to současných i budoucích.“ Prostě řečeno, rod je několika generační rodina. Právě takovou rodinou je Kristova Církev. Dále apoštol Petr „rozbaluje“ Boží rodinu takto: „**Rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid určený k Božímu vlastnictví.**“ Lid, určený k rozhlašování mocných Božích skutků (1Pt 2, 9).

Takovému vyznání nejlépe odpovídá určení Kristovy Církve v tomto světě. Ale musím podtrhnout, že **naše „pokrevní příbuzenstvo“ v Církvi je založeno na víře v obět Pána Ježíše Krista na kříži**, nikoliv na tom, že jsme všichni stvořeni Bohem! Společným jmenovatelem pro každého v Církvi je patřičnost Nebeskému Otcovi skrze Pána Ježíše Krista! Na dětech je dobře vidět, kdo jsou jejich rodiče!

Dalším rodinným znakem Církve je Panství Ježíše Krista, které se projevuje v tom, že **Ježíš je Hlavou! Hlava přijímá impulzy těla, rozhoduje, začíná jakýkoliv pohyb těla a určuje konečný směr.** Každá pozemská rodina by měla fungovat stejným způsobem. Otec v rodině je buď jakousi osou, která na sebe navazuje, přijímá, propojuje, dává pokyny a impulzy, motivuje a řídí, nebo je ostnem, na který ostatní narážejí a zraňují se. V rodině je opravdovou hlavou otec, který na sebe přebírá veškerou zodpovědnost za celkovou existenci rodiny.

Církev je Boží rodinou také proto, že zachovává Boží hodnoty na zemi, podobně jako každá pozemská rodina udržuje své tradice, rituály, povahy a ctnosti. Rodinný charakter Církve se projevuje v tom, že má v sobě mezigenerační vazby a propojenosti, které dobře zapadají do kontextu existence celé Církve a které se předávají z pokolení na pokolení.

Neposledním, velmi zásadním znakem Kristovy Církve jako Boží rodiny je propojenost všech věřících mezi sebou! Všichni jsme těmi „domácími víry“. **V Kristově Církvi jsme doma!** Doma se nemusíme přetvařovat, držet formu, předstírat a být pořád svátečně oblečení. Každý zaujímá „svoje“ místo, do kterého nejlépe a přirozeně zapadá, „obleče se“ po domácku, bez přetvářek a patosu, **jeden druhého přijímá prostě, bez výhrad a nároků.**

Věřím, že takovou Boží rodinu nás chce Pán Ježíš vidět v tomto světě. Každá rodina také nese svoje poselství! Jsou lékařské, rolnické, kovářské, lékárnické a dělnické rodiny. Rodinné „řemeslo“ se nejenom předává z generace na generaci, „váže“ rodinu podle stejného příznaku a tím slouží společnosti. **Církev je povolána sloužit společnosti a být jakýmsi jádrem, světlem a solí.** V tom je její poslání, moc a naplnění. Díky, Otče, že jsi nás přijal za své skrze krev Beránka a udělal jsi z nás jednu Boží rodinu, ke které s velkou úctou a vděčností smíme patřit!

Vjačeslav Jelisejev, kazatel sboru BJB Teplice

OBSAH

Slavnost na Svaté Heleně	2
Církev jako Boží rodina Úvodník	3
Církev ako Božia rodina, kde si vzájomne slúžime	4
Slúžme si vzájomne	5
Den diakonie	6
Rozhovor s kazateľom Vjačeslavem Jelisejevem	7
Historie sborů Velká Bíteš, Lípová (dnes Lípová) a Brno-Husovice	8
Boj není váš, ale Boží Číhající hřích Jeho přikázání nejsou těžká	9
Ester	10
Hospodin ťa ochráni	12
Věrnost v každém čase Zkrot' svůj jazyk	13
KEĎ SPOLU SLUŽIME	15
Sestra Lydie Špringlová slaví 90 let	16
S Ježíšem v kuchyni	17
Vďaka vzdelaniu svitá v Etiópii na lepšiu budúcnosť	18
Muzikant na jezeře Evanjelium podľa Marka pre deti + pracovné listy	19

CIRKEV AKO BOŽIA RODINA, KDE SI VZÁJOMNE SLUŽIME

(služba duchovnými darmi a prirodzenými talentami, ktoré sme dostali, iným ľuďom v spoločenstve, modlitba za ľudí v spoločenstve a ich potreby a poskytovanie pomoci podľa svojich možností a schopností aj materiálne).

**„Becaleel, Oholiáb a všetci zruční muži, ktorým dal Hospodin múdrosť a dôvtip, aby vedeli zhotoviť všetko potrebné na službu vo svätyni, nech konajú celkom tak, ako prikázal Hospodin“
(Ex 36, 1).**

**„Besaleel s Oholiabem a všetci, kdo boli dovední a jimž dal Hospodin moudrost a důvtip, aby se vyznali ve veškerém díle pro službu ve svatyni, dali se tedy do práce podle toho, jak Hospodin přikázal“
(Ex 36, 1).**

**„Každý, kto bol ochotný a koho pobádała myseľ, prišiel s obetou pozdvihovania pre Hospodina na zhotovenie stanu stretávania, na všetku jeho službu a na posvätné rúcha“
(Ex 35, 21).**

**„Každý, koho srdce pudilo a kdo byl ochotné mysli, přicházel a přinášel Hospodinovu oběť pozdvihování pro dílo na stanu setkávání a pro veškerou službu v něm i pro svatá roucha“
(Ex 35, 21).**

**„Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal“
(1Pt 4, 10).**

**„Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal, tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti“
(1Pt 4, 10).**

Služba nie je príliš populárne slovo a slúžiť niekomu nie je preferovaná činnosť. Vidíme to aj na ohodnotení práce v službách. Pán Ježiš ukázal príklad služby, keď umyl svojim učeníkom nohy, a vyzýva nás, aby sme Ho aj v tomto nasledovali. Na tomto príklade vidíme, že slúžiť niekomu vyžaduje v prvom rade pokoru a potom ochotu podeliť sa s tým, čo mám, alebo čo viem.

Božie slovo nás na mnohých miestach, rôznym spôsobom vyzýva, aby sme podobne ako v telesnej rodine, aj v tej duchovnej rodine, v zbore, v cirkvi si vzájomne pomáhali a slúžili a preukazovali lásku aj malými, na prvý pohľad málo významnými činmi, ako je umývanie nôh. Služit' môžeme obyčajným poskytnutím praktickej pomoci, úsmevom, dobrým slovom. Máme byť pripravení ku každodenným drobným skutkom lásky. Tie vytvárajú to jemné pradiivo vzájomných vzťahov.

Máme robiť dobre všetkým, ale najmä domácim viery (Ga 6, 10). Všetkým znamená všetkým ľuďom. Služit' iným ľuďom mimo cirkvi máme nezištne, neočakávajúc odplatu, aby sme im prejavili a ukázali nezištnú Božiu lásku. Na prvom mieste máme však mať vzájomnú službu doma, v rodine, domácim viery. Tjouto službou vo vnútri cirkvi sa vzájomne posilňujeme, podporujeme, aby sme vedeli naplňať naše hlavné poslanie, byť svedkami Pána Ježiša Krista na tomto svete aj prostredníctvom nezištnej služby ľuďom.

Jednou formou našej vzájomnej služby je služba hmotnými darmi, ktoré dostávame od Pána. Pán nám dáva zaslúbenie, že On sa stará o všetky naše hmotné potreby. Našou úlohou je slúžiť si vzájomne tak, že sa dokážeme o tieto hmotné dary (jedlo, šaty, financie a pod.) deliť s ostatnými, ktorí to potrebujú. Výzvy k tomu, aby sme tak robili, a aj príklady nájdeme tak v Starej, ako aj v Novej zmluve.

Druhou časťou našej vzájomnej služby je služba nehmotnými darmi. Každý z nás je jedinečný a dostali sme jedinečné dary, schopnosti, talenty. Tie máme uplatniť a používať v bežnom živote, keď máme všetko robiť ako pre Pána, ale zvlášť aj v službe Pánovi, na Božom diele, v cirkvi, v zbore. Pán Boh nám nedal schopnosti, aby sme ich využívali len pre seba, ale aby sme ich používali na prospech a požehnanie všetkých. On dáva špeciálne obdarovania pre niektoré situácie, ako vidíme pri výstavbe stánku stretávania.

Špeciálnou časťou našej vzájomnej služby je služba duchovnými darmi. Sú viaceré zoznamy týchto darov v Písme (napr. Rim 12, 1Kor 12), ale vždy je zdôraznené, že nimi máme slúžiť na prospech tela Kristovho – Cirkvi, ako jeho údy. Sú to dary milosti, dostali sme ich z milosti, nie pre naše zásluhy, aby sme nimi slúžili a prezentovali Božiu milosť. Keď svojimi darmi, svojimi talentmi neslúžime, tak tým hrešíme, lebo nenaplníme účel, kvôli ktorému sme ich dostali.

Je dôležité, aby sme si nimi slúžili vzájomne, spoločne. Každý dostal niečo, nejaký dar. Nikto nemôže zvládnuť veci sám, nedostal všetky dary. Potrebujeme druhých, aby sme si vzájomne slúžili. A sme späť pri pokore, potrebujeme mať pokoru nielen k tomu, aby sme slúžili, ale aby sme vedeli aj prijať službu druhých.

CO S TÍM DNES?

Nakoľko je pre teba prirodzené slúžiť druhým ľuďom? Ktoré oblasti a spôsoby služby sú ti

blízke a robíš ich tak, že si to ani neuvedomuješ, a ktoré spôsoby služby sú pre teba ťažké? Je pre teba náročné podeliť sa s hmotnými vecami a slúžiť nimi ľuďom? Poznáš svoje talenty a používaš ich v službe ľuďom v cirkvi, aj ľuďom v bežnom živote? Rozvíjaš svoj talent a znásobuješ ho cez službu? Každý veriaci, znovuzrodený človek má minimálne jeden dar ducha. Vieš o svojom duchovnom dare (daroch)? Slúžiš svojím duchovným darom v cirkvi? Ak nie, čo ti v tom bráni? Dokážeš prijať službu, dať si slúžiť od bratov a sestier? V ktorej oblasti je to pre teba ľahšie a v ktorej ťažšie? Buď vďačný Bohu za talenty a dary, ktoré ti z milosti dal, aby si nimi slúžil ľuďom v cirkvi aj mimo nej. Buď vďačný za bratov a sestry, ktorí slúžia v cirkvi aj tebe, a aj im vyjadri a prejav svoju vďačnosť.

SLUŽME SI VZÁJOMNE

Koniec všetkého sa priblížil. Budte teraz rozvážni a triezvi, aby ste boli pohotoví modliť sa. 8 Nadovšetko majte vytrvalú lásku jedni k druhým, lebo láska prikrýva množstvo hriechov. 9 Budte navzájom pohostinní, bez šomrania. 10 Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijali. 11 Keď niekto hovorí, nech hovorí slovami, ktoré mu dal Boh, keď niekto slúži, nech to robí silou, ktorú dáva Boh, aby bol vo všetkom oslavovaný Boh skrze Ježiša Krista! Jemu patrí sláva i moc na veky vekov. Amen. (1Pt 4, 7 – 11)

Téma tohto čísla Rozsievачa „*Cirkev ako Božia rodina, kde si vzájomne slúžime*“ a výzva Božieho slova „*Slúžme si vzájomne každý tým darom, ktorý sme dostali*“ sa začína veľmi nepopulárnym slovesom „slúžme si“. Slovo „slúžiť“ v nás vyvoláva pocit niečoho ponížujúceho – mám robiť niečo niekomu podľa jeho prania, byť sluhom, podriaďovať sa niekomu. (Evanjelický preklad používa trochu jemnejší výraz „posluhujte si“, čo vyvoláva obraz obsluhy pri stole.) Súčasní titulokoviači by možno dnešnú tému nazvali: „Ako spoločne uplatniť svoj potenciál“, alebo „Prospech (zisk) pre všetkých – využi svoj potenciál“, alebo vedeckejšie „Benefity plynúce z korporatívneho uplatňovania individuálnych potenciálov“.

Výrazy služba, slúžiť možno nie sú v dnešnom svete populárne, ale najlepšie vystihuje to, čo sa nám Božie slovo snaží sprostredkovať, aby sme nesebecky konali dobré, prospešné veci pre druhých ľudí z lásky k nim.

Motív, ktorým je **láska** k človeku, ľuďom, s ktorými žijem, je aj na tomto mieste postavený na prvé miesto: „Nadovšetko majte vytrvalú lásku jedni k druhým“ alebo „verne sa milujte vospolok“ (v. 8a). Ak nie je na začiatku akejkoľvek našej služby nesebecká láska, devaluje to jeho hodnotu. Ak láska nie je nad všetkými ostatnými motívmi, prečo chceme niekomu poslúžiť, tak to už nie je to pravé Božie, už je tam nejaký ten kaz nášho sebeckta. Preto tá základná otázka na úvod našich úvah, rozhovorov o vzájomnej službe znie: „Máme sa radi?“ Mám rád svojich bratov a sestry v tomto zbore? Mám rád toho konkrétneho brata, sestru, ktorý je práve vedľa mňa? Motívom samotného Pána Boha, prečo nám prišiel slúžiť na túto zem v osobe Pána Ježiša Krista, bola Jeho láska k nám. „*Lebo tak Boh miloval svet, že poslal svojho jednorodného Syna k nám...*“ (J 3, 16a). Pán Ježiš hovorí: „*Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby sám slúžil*

a dal svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10, 45). Ani náš motív nemôže byť iný. Nie je to však sentimentálna láska založená na hodnote alebo zásluhách toho druhého, ale „verná“ alebo „vytrvalá“ láska, ktorá miluje skutkami, hoci si to prijímateľ ani nezaslúži. Takáto láska sa prejavuje aj tým, že „prikrýva“, teda odpúšťa nie jeden, ale „množstvo“ hriechov“. Na tomto mieste Písma je to len v skratke, ale v Hymne lásky (1Kor 13) je táto láska opísaná podrobnejšie.

Konkrétnym prejavom takejto lásky je aj vzájomné prijatie cez pohostinnosť. Výzva k vzájomnému prejavovaniu lásky týmto spôsobom je uvedená preto, lebo pohostinnosť znamená, že otvorím svoj dom, svoju domácnosť, pustím brata, sestru do svojho súkromia, dokážem sa rozdeliť s jedlom, príbytkom. Pri takomto otvorení svojho domu, pri stole, môže vzniknúť aj užšie spoločenstvo, upevňovať sa vzájomný vzťah v rozhovoroch, v modlitbe, môžeme sa lepšie spoznať. Pohostinnosť si máme poskytovať všetci vzájomne bez výnimky, nielen niektorí vo vzťahu k vybraným ľuďom. Znamená to pozývať, ale aj prijímať pozvanie, nemá to byť jednostranné. (Niekedy je ťažšie prijať pohostinnosť než ju poskytnúť.) Je tu opäť pripojené aj upozornenie, aby sme boli pohostinní bez reptania, ochotne, z lásky, s radosťou. Ak by sme to robili z prinútenia, z povinnosti, s nevyslovenou otázkou „Prečo to musím robiť?“, „Prečo práve ja mám pozvať toho človeka?“, „Prečo ja mám otvoriť svoj dom?“, „Prečo ja mám prijať pozvanie a ísť do domu tej rodiny?“, tak to stráca svoj význam a zmysel.

Druhá (vlastne prvá) vec, ktorá je vo výzve Božieho Slova, ktorá k nám dnes znie, je naliehavosť našej služby. Sú posledné časy, „koniec všetkého sa priblížil“ (v. 7). Niekedy čítame už biblické texty mechanicky a neuvedomujeme si skutočný význam slov. Predstavte si, že v bežnej životnej situácii, napríklad v práci, vám niekto povie: Zajtra alebo o týždeň končíš, dostávaš výpoveď, alebo keď učiteľ zahľási pri písomke – o päť minút končíme. Určite to ovplyvní naše konanie. Buď sa snažíme stihnúť to najdôležitejšie, ukončiť veci, alebo môžeme rezignovať. Nejakú reakciu to však v nás vyvolá. Naša vzájomná služba, konanie Božej vôle týmto spôsobom je naliehavé, neznesie odklad, lebo koniec môže prísť každú chvíľu a potom bude zúčtovanie, ako si uplatnil dary, ktoré si dostal. V takejto naliehavej situácii si máme dobre uvážiť, čo je dôležité robiť a čo nie, čomu sa v živote venovať a čo „pustiť k vode“. Preto je dôležité byť pri tom rozhodovaní „rozvážni a triezvi“ a pohotoví modliť sa, hľadať a rozpoznávať Božiu vôľu, Jeho vedenie. Ako je to so mnou, ako je to s nami? Uvedomujem si naliehavosť tejto výzvy Božieho slova k vzájomnej službe? Zvažujem triezvo možnosti a modlím sa, aby mi Boh ukázal moje obdarovanie, moje miesto, spôsob služby, alebo sú pre mňa oveľa dôležitejšie a naliehavšie veci tohto sveta?

Tretia vec je samotná výzva, aby sme si **slúžili navzájom ako dobrí správcovia** mnohorakej milosti Božej, každý tým duchovným darom, ktorý prijali. Kľúčová je v tomto pohľade Písma naša pozícia, pozícia každého individuálne, ako správcov alebo šafárov. Vieme, že od správcu sa vyžaduje, aby v určitých obdobiach alebo na konci svojej správy urobil zúčtovanie a podal správu, ako hospodáril so zvereným majetkom či hodnotami, alebo ako spravoval to, čo mu zverili. Správcovstvo je teda spojené so zodpovednosťou za zverené hodnoty.

Do významnej pozície správcov darov Božej milosti sme sa dostali nie kvôli svojim zásluhám, vedomostiam či schopnostiam, ale jedine z Božej milosti. Boh sa rozhodol, že každému človeku, ktorý sa rozhodne prijať Jeho ponuku záchranu v obeti a zmŕtvychvstani Pána Ježiša a stane sa Jeho nasledovníkom,

DEN DIAKONIE

zveril do správy nejaký duchovný dar, ktorým môže slúžiť ostatným ľuďom. Táto skutočnosť nás chráni pred extrémami, do ktorých sme náchylní upadnúť. Nemôžeme upadnúť do extrému falošnej poníženosti alebo lenivosti. Každý nasledovník Pána Ježiša, každý Kristovec, dostal aspoň jeden dar Božej milosti, čo každému z nás dáva dôstojnosť a pozíciu správcov. Každý zároveň musí pamätať na to, že akýkoľvek dar dostal, dostal ho z Božej milosti preto, aby ním slúžil iným, a preto sa nemôže na základe toho povyšovať nad ostatných.

Možno niekomu z vás napadlo: ale ja nechcem žiaden dar, ja nechcem niest zodpovednosť správcu, nechcem dávať vyučovanie z toho, ako som používal dar, ktorý som dostal. Ja si chcem žiť len tak, bez zodpovednosti. Nasledovanie Krista však nie je možné bez prijatia tejto zodpovednosti. On prišiel, aby slúžil, nie aby Jemu slúžili. Ak chcem byť nasledovníkom Krista, znamená to, že aj ja mám tak ako On slúžiť ľuďom okolo seba, vziať a niešť svoj kríž. Nie je iná možnosť a iná cesta, neexistuje možnosť byť nasledovníkom Krista bez služby. Spôsob, ktorý On ustanovil, ktorým nám vlastne pomáha naplniť naše poslanie je, že každému z nás zveril do správy duchovný dar, ktorým máme slúžiť. Preto je dôležité tento svoj duchovný dar **prijat**. Každý môže slúžiť len tým duchovným darom, ktorý prijal. Myslím, že problémom viacerých kresťanov môže byť to, že nechceme vnútorne prijať duchovný dar a s tým spojenú pozíciu správcu a zároveň služobníka. Možno to nepokladáme za dôležité, alebo sa správame tak, ako keď nám na poštu príde nechcená zásielka a my ju nepreberieme a myslíme si, že tým sa to vyrieši. Myslím, že v tomto prípade nás neprijatie daru nezabaví zodpovednosti, že sme ho nevyužili.

Každý môže slúžiť tým duchovným darom, ktorý prijal logicky znamená tiež, že nemôže slúžiť duchovným darom, ktorý neprijal. Boh ako Darca sám rozhoduje, komu aký dar z milosti dá. Máme sa sústrediť na prijatie a uplatnenie svojho daru v službe, ale pamätať na to, že sú rozličné dary Božej milosti a bratia a sestry okolo nás majú iné dary, za ktorých uplatnenie v službe sú zodpovední v prvom rade oni sami. Samozrejme môžeme a máme si vzájomne pri službe pomáhať, povzbudzovať sa pri tom, modliť sa jeden za druhého. Konkrétne príklady duchovných darov sú vymenované v čiastkových zoznamoch na iných miestach Písma (R 12, 3 – 8; 1Kor 12, 4 – 11).

Na tomto mieste ich Písmo nemenuje konkrétne, ale hovorí o ich prejavoch prostredníctvom hovorenia a konania a hovorí o základnom pravidle ich používania a rozlíšenia. Keď si slúžime slovom alebo skutkom, tak to nemáme robiť z vlastných síl, ale v moci Božej (v. 11). Svoje prirodzené nadanie môžeme používať vo vlastnej sile, ale pri službe duchovnými darmi je dôležité dať priestor Bohu, aby bolo zjavné, že On hovorí, On koná skrze nás. Nevynechajme Boha z našej vzájomnej služby, lebo takáto služba stráca premieňajúcu Božiu moc.

Výsledkom takejto našej vzájomnej služby duchovnými darmi je potom skutočnosť, že Boh je zjavný a zjavuje sa v živote nás jednotlivcov aj spoločstva, vidíme Jeho pôsobenie vo všetkom a my aj ďalší ľudia ho oslavujeme svojimi slovami aj životom. Ľudia, ktorí Pána ešte nepoznajú, Ho môžu skrze nás stretnúť ako reálneho a rozhodnúť sa odovzdať Mu svoje životy a tým byť ešte viac, predtým než príde definitívny koniec, záchranení pre večnosť. To je význam a zmysel našej vzájomnej služby tu na tomto svete. Sláva z našich životov a vzájomnej služby lásky duchovnými darmi má patriť Bohu a nie nám. Keďže máme tendenciu sami si privlastňovať slávu za službu darmi, ktoré nám z milosti zveril do správy Boh, je dôležitý aj tento záverečný dôraz, ktorý nám Božie slovo na tomto mieste pripomína: „... aby bol vo všetkom oslavovaný Boh skrze Ježiša Krista! Jemu patrí sláva i vláda na veky vekov. Amen“ (v. 11).

Spracoval: Ján Szöllös

Nedávno jsme zůstali po shromáždění v rozhovoru s několika bratry a sestrami déle a pokračovali jsme v tématu kázání. To znamená - co, kdo a jak tomu rozuměl. Dostali jsme se také na knihu Skutků apoštolů, ke druhé kapitole, kdy se na kázání apoštola Petra obrátilo na tři tisíce lidí. „Když to lidé slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi a ostatním apoštolům: Co máme dělat, bratři? Petr jim odpověděl – obraťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů. Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí“ (Sk 2, 37–42).

V naší skupince jsme přemýšleli, jestli by bylo možné dnes zvládnout situaci, kdyby se v našem městě obrátilo mnoho lidí najednou. Byli bychom schopni se o ně postarat? Kde by se lidé, kteří právě uvěřili, scházeli k Božímú slovu? Musely by to být co největší prostory. V Bibli je napsáno:

„Každého dne pobývali v chrámu, po domech, lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a upřímným srdcem“ (Sk 2, 47).

Jde tedy o ochotné srdce. Nově uvěřivší lidé se tehdy scházeli nejen v chrámu, ale i po domech. To znamená otevřená srdce věřících, být ochotní otevřít své domovy a dělit se o jídlo s radostí.

Musíme si uvědomit důležitou věc, že Pán Ježíš situaci, popsanou v knize Skutků předem připravil. Měl své, kteří byli ochotni dát se do služby druhým. I dnes, věřím, že Pán má opět své lidi připravené. V šesté kapitole knihy Skutků apoštolů čteme (Sk 6, 1–7) o stížnosti bratrů z řeckého prostředí na bratry z židovského prostředí, že se jejich vdovám nedostává každodenně spravedlivý díl. **Bratři se tedy sešli a vybrali mezi sebou sedm mužů – jáhnů (diakonů), o nichž se vědělo, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověřili je službou u stolu.**

Nevím, kdo by dnes byl vybrán ke službě při stolech, pokud by podobná situace nastala, ale předpokládám, že by se pravděpodobně jednalo o ženy podle našich dnešních zvyklostí a muži by sloužili Božím slovem. Nemuselo by to tak být, jen mne překvapilo, že pro tuto službu – dnes ne zrovna populární – tehdy vybrali muže, kteří byli plni Ducha a moudrosti. Tito muži by dnes pravděpodobně byli vybráni ke kázání Božího slova. V každém případě se tehdy jednalo o zcela

mimořádnou situaci, spojenou s příchodem Ducha svatého. Vybraní muži byli plni Ducha a moudrosti, jak se dozvídáme z Bible. Předpokládám tedy dál, že se při stolech nemlčelo, ale muži rozmlouvali se stolovníky, dnes bychom řekli, že při stolech už začínalo vyučování Božího slova. Lidé slyšeli Petrovo kázání, ale potřebovali si mnohé věci ujasnit. Kladli mužům otázky, oni odpovídali a to jistě vypůsobilo v jejich srdcích radost. Cílem tedy nebylo jídlo, i když potřebné, ale především vysvětlování toho, co se právě stalo a vyučování těch, kdo se právě obrátili k Bohu skrze Pána Ježíše Krista. Proto tedy muži plní Ducha a moudrosti! Byli to služebníci Boží. Diakon je tedy Boží služebník.

V měsíci říjnu bychom rádi připomenuli „Den diakonie“, tedy službu druhým, a zamysleli se nad tím, jak bychom dnes mohli posloužit potřebným, každý ve svém městě.

Mohou nás povzbudit biblické verše a Boží zaslíbení:

Vždyť „Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo“ (2K 9, 8).

„Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal, tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti“ (1Pt 4, 10).

Marie Horáčková

ROZHOVOR S KAZATELEM VJAČESLAVEM JELISEJEVEM

Stát se kazatelem je velké rozhodnutí, aspoň v mých očích. Jak jste prožil povolání do služby?

Ke kazatelské službě jsem přišel „opačným směrem.“ Mám na mysli, že klasická cesta je taková, že je sbor a ty se stáváš kazatelem tohoto sboru. U mne to bylo jinak! Během studia na teologické fakultě v Sankt Peterburgu jsem pomáhal dvěma misijním pracovníkům založit dva sbory a tím jsem získal zkušenosti v této oblasti. Oba dva sbory úspěšně fungují dodnes! Po skončení studia, po několika letech, jsme se spolu se svou manželkou Natalii a dvou a půl letým synem Danielem pustili do zakládání sboru v malé obci poblíž Sankt Peteburgu. Díky Pánu se nám povedlo založit nejdřív nízkoprahový klub a pak i sbor! Po uplynutí určité doby, když jsem měl odejít, abych pokračoval v práci zakládání sboru, viděl jsem, že nově obrácení lidé ještě nebyli připraveni a vzdělání. Nikdo z nich nebyl schopen převzít vedení sboru. Tak jsem se musel z misionářské práce „překvalifikovat“ na kazatelskou! Po instalaci na kazatele jsem zůstal v tomto sboru až do odjezdu do ČR. V současné době ten sbor relativně prosperuje, má svou vlastní modlitebnu, velkou nedělní školu a mladého perspektivního kazatele. Chvála Pánu!

Kdo z lidí vás nejmoc ovlivnil na cestě stát se kazatelem?

Neplánoval jsem být kazatelem, „táhlo“ mne misionářské pole. Četl jsem hodně o misionářích v zahraničí a byl pokořen jejich příběhy. Ale Pán měl zřejmě jiné plány. Můj dědeček byl zakladatelem a kazatelem baptistického sboru v Čeljabinsku, za to byl v roce 1938 zatčen a popraven. Můj tatínek byl starším malého baptistického společenství (tenkrát se ještě nepoužíval název „kazatel“) a jako rodina jsme prožívali otřesné chvíle, měsíce a roky během komunistického období v bývalém Sovětském Svazu. Vyprávění babičky a pak mámy formovala moji představu o službě kazatele a s tím spojenou zodpovědnost. Zřejmě mám kazatelskou službu v genech.

Kdo je vašim vzorem nyní - kazatel, učitel, filosof ve smyslu, od koho rád čerpáte, jaké knihy čtete, koho kázání rád posloucháte?

Oslovilo mne a stále oslovuje velké množství lidí. Především jsem vděčný Pánu za bratry Teplického sboru, za br. kazatele Františka Hružu a br. Petra Butoru, oba jsou již s Pánem. Od nich jsem se učil nejen českým církevním poměrům a chování, ale i zbožnému způsobu života. Jelikož pocházím z Ruska a čeština není můj mateřský jazyk, využíval jsem nahrávky kázání českých baptistických kazatelů (možná o tom ani nevědí), br. Pavla Coufala, Aloise Boháčka, Pavla Novosada a dalších. Od nich jsem „pochytil“ slovosled a způsob vyjadřování. Pro mne bylo největším problémem, a možná ještě stále je, naučit se smýšlet česky. Hodně mne oslovily přednášky a kázání bratrů z jiných církevních společenství, například br. Alexandr Barkóci, br. Vojtech Kodet, br. Petr Šimmer, br. Jakub Limr a další. Jinak mám velmi rozmanitě a bohatě zkušenosti z ruské klasické a křesťanské literatury. Rád čerpám a chci ještě víc těžit inspiraci a povzbuzení z českých klasiků - mistra Jana Husa, Moravských bratří a učitele národa Jana Amose Komenského.

Kolik let už jste kazatelem a ve kterých sborech jste tuto funkci vykonával?

Kazatelem jsem cca 13 let a celou dobu sloužím v Teplickém sboru.

Co máte na této práci nejradši nebo co vám dává ten pocit, že má smysl?

Být Božím nástrojem lidských změn beru jako povolání i naplnění své služby kazatele.

Co pro vás bylo nejtěžší?

Práce s lidmi.

Měl jste někdy krizi a chtěl jste si najít jiné povolání? Jestliže ano, co vám pomohlo vytrvat? A kdybyste nebyl kazatelem, jaké zaměstnání byste měl?

No, u mě to zase bylo obráceně. Službu kazatele dělám celou dobu na částečný úvazek, mám civilní zaměstnání v oblasti správy nemovitostí. A to mne v poslední době vůbec nenaplnuje. Rád bych se věnoval službě mladé generaci, která je podle mne nejméně zanedbávaná, odříznutá od přirozených rodinných a společenských kořenů

a nejmoc trpí. Ale zatím pokorně dělám to, co umím a co je v mých silách.

Máte rodinu. Jak vnímají vaši práci? Co je a co bylo pro ně těžké?

Ano, mám rodinu. Manželka Natalie je akademická malířka, syn Daniel student právnické fakulty v Brně a dvanáctiletá dcera Ladislava je studentkou Teplického gymnázia. Náš sbor je malým křesťanským společenstvím v Teplicích, a proto se všichni vnímáme jako součást větší rodiny. Prostě, patří to k našemu životu! Prožíváme společně jak radostné chvíle, tak i smutné.

Práce s lidmi je vyčerpávající. Jak odpočíváte a jakou psychohygienu jste si našel?

Setkal jsem se se syndromem vyhoření a mohu přinést svědectví, že pokud si Boží služebník včas všimne Božího varování a nepřešlápně tzv. „lajnu,“ tak na základě proroka Izajáše 40 prožije obnovení a nikdy nevyhoří. Pán je věrný! Odpočinek, meditace nad Božím slovem, modlitba a změna aktivit je dobrou psychohygienu.

Co je pro vás, jako kazatele, v těchto dnech nejlepší a nejtěžší?

Mám radost ze služby ukrajinským uprchlíkům v Teplicích a v našem sboru, nemám ani nejmenší problém domluvit se! Jak v loňském roce tak i letos se podařilo s pomocí Word of Life a Výkonného výboru BJB zajistit pobyt poměrně velké skupiny ukrajinských dětí na táboře. Plánujeme pro ně něco také na podzim. Máme požehnané společné bohoslužby a biblické hodiny. Ano, vidět lidi, kteří přišli o svůj domov, je dost smutné! Ale hojnost Boží milosti a křesťanská vstřícnost je dobrou kompenzací! Těžké chvíle zřejmě ještě přijdou. Ale Pán je věrný a jsme v plném očekávání, jak nás skrze tyto časy provede.

Co je pro službu kazatele nejdůležitější nebo nejtěžší? Čemu by se měl nejvíc věnovat, čemu dát přednost, čeho zanechat, čemu se vyhnout?

Nejdůležitějším počítám je, aby národ Boží byl duchovně zdravý. Zdravý organizmus roste!

Známky zdraví jsou modlitební život sboru, „apetit“ k Slovu Božimu a láskyplný vztah jak k „domácím víry“, tak k „vnějším“.

Kdy jste prožíval ve službě největší radost?

Největší radost jsem prožíval a prožívám pokaždé, když je dotčená evangelium mladá generace buď během pouličních evangelizací, které rádi děláme, nebo během táborů a jiných dorosteneckých a mládežnických setkání. Mám velkou radost, když z bezdomovce se stane Boží služebník!

Chtěl byste říct něco, na co jsem se nezeptala?

Prál bych si, aby Církev Ježíše Krista byla vzhůru a včas a adekvátně reagovala na změny v současné společnosti. Nesla evangelium. Byla schopná svítit a sloužit!

*Rozhovor s br. kazatelem Sboru BJB Teplice
Vjačeslavem Jelisejevem vedla Marie Horáčková*

HISTORIE SBORŮ VELKÁ BÍTEŠ, LÍPOVÁ (DNES LIPOVÁ) A BRNO-HUSOVICE

Zmiňovala jsem se o pronásledování ze strany římskokatolické církve. Proto, než budu pokračovat v historii lípovského sboru, musím zmínit jeden fenomén té doby, který významně ovlivnil život sboru v Lípové. A sice tzv. „proselytismus“ či „přestupové hnutí“. I když se toto hnutí omezilo jen na jedno desetiletí, a sice na desetiletí po skončení první světové války, přesto má hluboké historické kořeny. Již někdy ke konci 18. století a později ve století 19. hlavní představitelé tohoto hnutí došli k názoru, že českému věřícímu je římská církev cizí svým původem i svými postoji, zatímco husitství a česko-bratrská víra vyrůstly z českého ducha a jsou pravým českým náboženstvím. A tak jako mělo dojít k obrození českého národa ve všech ostatních oblastech, mělo být i hlásání evangelia spojeno s českou reformací. Takže hnutí „ pryč od Říma“ znamenalo vlastně „pryč od Habsburků, pryč od Rakousko-Uherska“. Vždyť Habsburkové byli silnými zastánci římskokatolické církve. A je tedy pochopitelné, že přestupové hnutí silně ovlivnilo náboženský život po vzniku samostatného Československého státu. Při prvním sčítání lidu po vzniku samostatné Československé republiky v únoru roku 1921 se psalo kromě jiného o asi 18% úbytku členů římskokatolické církve a o tom, že „vedle toho silně vzrostou i menší protestantské církve, Jednota česko-bratrská (dnes Církev bratrská), Jednota baptistů, Evangelická církev metodistická a částečně i Starokatolická církev.“ A proč o tomto fenoménu hovoříme ve spojení se sborem v Lípové? Ani proselytismus, ani přestupové hnutí se netýkaly ve větši míře naší Jednoty. Jediný případ je právě ze sboru Lípová. Jiných našich sborů se toto hnutí nedotklo. V Lípové nešlo ovšem o cílenou snahu získat členy jiné církve pro naši Jednotu, ale o obětavou misijní činnost a živé svědectví. Živé svědectví v té době ve zcela katolické vesnici. Misijní činnost zde byla velice obtížná a namáhavá. Ale již ve výkazu z roku 1922 můžeme číst: „dne 16. dubna proběhl křest 31 duší. Kromě těchto nových členů má sbor také šedesát tzv. přípravných členů, kteří vystoupili v červnu 1922 z katolické církve a přihlásili se ke křtu ponořením. Necháváme je však čekat až na pozdější dobu, až se ten duchovní život u nich prohloubí.“ Z této zprávy vyplývá, že nešlo v žádném případě o proselytismus v pravém slova smyslu, tedy o získání členů jejich přestupem z jiné církve, ale o opravdovou misijní činnost a zvěstování biblické pravdy o křtu na vyznání víry a o snahu přesvědčit se o tom, že tito bratři a sestry prožili opravdu obrácení a jsou připraveni na křest na vyznání víry. Těch výše zmiňovaných 31 bratří a sester vydávalo svědectví o svém obrácení na sborové hodině dne 6. dubna 1922 a pokřtěni byli br. kazatelem Fričem v Brně v Husově dvoraně. A může být pro nás zajímavé číst mezi ostatními jmény i jména Burget František, Burgetová Amálka, Burget Cyril, Burgetová Františka, Burget Bohumil, Burget Josef, Burgetová Marie. Další křest proběhl opět v Husově dvoraně dne 21. května 1922 a mezi 32 pokřtěnými byli opět členové rodiny Burgetovy.

Během pěti měsíců roku 1922 si členové stanice postavili i díky finanční pomoci Československé baptistické konvence v USA, zejména pak bratra Karla Bohatce a českých baptistických sborů v Chicagu, zprostředkované Adolfem Knoblochem, v té době kazatele sboru Brno-Husovice a sekretáře moravské župy Bratrské jednoty Chelčického, vlastní modlitebnu. Bratr Bohatec navštívil sbor v Lípové osobně v červnu 1922, seznámil se s misijním nadšením místních bratří a sester, viděl výsledky jejich práce a poznal nejen jejich těžkosti, ale také touhu po vlastní modlitebne. Modlitebna byla sice postavena v krátké

době s pomocí Čsl. baptistické konvence v USA, ale nebylo to snadné. Z USA sbor dostal 70.000 Kč, ale stavba stála více než 150.000 Kč. Zbylou částku si sbor musel půjčit od VV a splácet ji. Přesto se již 21. prosince 1922 konalo první shromáždění v nové modlitebne.

Vraťme se zpět k bratru Dvořákovi. V listopadu 1923 psal v jednom dopise o těžkosti práce v Lípové. Sbor, vyčerpaný stavbou modlitebny stavěl v roce 1923 ještě byt pro kazatele. Bratr Dvořák psal o těžkostech v práci s mládeží, protože sbor neměl prostředky na organizování činnosti mládeže. A bratr Dvořák se chystal odstěhovat na Valašsko. V té době se hovořilo o tom, že by ho v Lípové mohl vystřídat bratr Bohumil Hanuš, kazatel ze sboru Roudnice nad Labem. A bratr Dvořák doufal, že nový kazatel bude mít více prostoru a prostředků pro misijní práci a pro práci mezi mládeží. K nástupu nového služebníka do sboru Lípová nedošlo, bratr Dvořák zde zůstal. Lípová byla až do roku 1925 přese všechno stanicí brněnského sboru a bratr Dvořák se podepisoval „evangelista“.

21. května 1925 došlo k osamostatnění sboru. Z misijní práce sboru vznikly další nové stanice – Suchá, Hrochov, Konice, Žďárná a Prostějov. Bratr Dvořák odešel z Lípové na nové působiště do Ostravy až v roce 1925. Ve sboru následně sloužil v letech 1926 až 1930 bratr Karel Čermák. Po odchodu br. Čermáka do Argentiny se služby ujal Vilém Pelikán, který zde sloužil pět let. Bratr Adolf Zdráhal sloužil sboru do roku 1943. V roce 1943 přišel do Lípové jako kazatel bratr Miloslav Frič, který o rok později převedl téměř celý lípovský sbor do církve Česko-bratrské evangelické, která o tři roky později odkoupila od naší Jednoty modlitebnu i s kazatelským bytem. Není ovšem možná bez zajímavosti, že když v roce 2010 přijely děti z pražského vinohradského sboru na svém „velkém vandru“ na kolech do Lípové, setkaly se zde se sestrou, která se hlásí k baptistům a radostně a vřele dorostence přijala.

Třetím ze zaniklých sborů byl sbor v Brně-Husovicích. Pojdme se podívat na jeho historii podrobněji.

V roce 1920 byl přijat do brněnského sboru jako výpomocný kazatel bratr František Dostál, který předtím působil několik let jako misionář na různých místech v Rusku, potom jako kazatel Svobodné reformované církve v Německu v Delmenhorstu. Po zaniknutí uvedeného německého sboru se vrátil roku 1919 do Čech. Usadil se v Maloměřicích, které právě v tom roce byly připojeny k Brnu. V roce 1920 byl pozván ke službě sborem v Husovicích. Bratr Dostál usíloval o osamostatnění této stanice, k čemuž došlo v únoru 1921. Ovšem již příští rok odchází bratr Dostál jako misijní pracovník do Brna – Židenice a zanedlouho opouští naši Jednotu a stává se kazatelem Jednoty česko-bratrské.

Jako misijní pracovník Československé baptistické konvence v USA byl poslán do Čech bratr Adolf Knobloch. V roce 1920 kázal (jako host) ve sboru na Královských Vinohradech. Poté působil jako kazatel v kazatelských stanicích Bělá pod Bezdězem a Roztoky u Prahy.

V roce 1922 pozval bratra kazatele Adolfa Knoblocha za svého kazatele sbor baptistů v Brně-Husovicích. (V téměř roce se bratr Knobloch stal také předsedou Svazu mládeže Bratrské jednoty Chelčického a tajemníkem moravské župy Bratrské jednoty Chelčického.) Když byl koncem roku 1922 kazatel sboru Brno I, Otakar Frič poslán Ústředím do Turnova a Bělé pod Bezdězem, stal se bratr Knobloch kazatelem i tohoto sboru a oba sbory spojil.

V Husovicích se samozřejmě ihned od počátku vyvinula snaha po vlastním prostoru ke scházení. Ještě před příchodem bratra Knoblocha byl koupen stavební pozemek v ulici Třebízského. Protože však, jak píše bratr Tomáš Macháček, „vše bylo jaksi kvapně, neosvědčilo se to“, došlo v době br. Knoblocha po spojení sboru Brno I a Brno-Husovice k odprodeji stavebního místa v Husovicích.

V době působení bratra Knoblocha probíhala v Brně – Husovicích významná stanová misie. Byl zde v letech 1923 postaven stan, ve kterém probíhala pravidelná shromáždění.

Shromáždění ve stanu se konala od 1. července 1923 každý den mimo středu a sobotu až do 23. října, kdy byl stan odstraněn. (Není možná bez zajímavosti, že bratr Knobloch se účastnil stanové evangelizace církve metodistické v Praze roku 1920.)

Slavomila Švehlová
Konec druhé části

JEHO PŘIKÁZÁNÍ NEJSOU TĚŽKÁ

„V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká“ (1 J 5, 3).

Jeden otec měl problémy s kázní svého čtyřletého syna. Kdykoliv se ho zeptal, proč neudělal to, co se po něm žádalo, chlapeček odpověděl: „Tatínku, mně se prostě nechce“. Ve stejném duchu mi před rokem odpověděla moje tehdy stejně stará vnučka. Na otázku, proč odmítá uklid svých hraček, řekla: „Dědečku, já když něco nechci udělat, tak to vlastně nepotřebuju“. Užasná to dětská upřímnost! Nám, dospělým, nejednou dost vzdálená. Vždy, když máme otevřeně vyjadřovat své pocity, málokdo z nás je upřímnější než děti. Nejednou ani my dlouhodobí křesťané podobné upřímnosti jednoduše nejsme před našim Pánem schopni. Pro svou neposlušnost před Bohem si vymýšlíme nejrůznější výmluvy, přestože tím nejčastějším důvodem je většinou to, že se nám NECHCE. Zmíněný otec po zmínce o svém synovi pokračoval: „Uvedu příklad. Po přestěhování naší rodiny do Berlína, jsem se začal mnohem méně modlit a zanedbával jsem čtení Bible. Byl jsem upřímně přesvědčen, že je to kvůli nedostatku času. Když jsme se pak přestěhovali do Švýcarska, prožíval jsem velké uspokojení - nejen proto, že jsme žili uprostřed překrásných hor, ale i proto, že jsem měl zčistajasna moře času. Přesto všechno se můj duchovní život vůbec nezlepšil.

Jádrem problému bylo to, že se mi prostě nechtělo...!“

Kdo z nás by se v tomto popisu nenašel, že? Ale jak z toho ven? Jak se dostat na úroveň upřímných dětí? Myslím, že řešení lze najít v uvedeném verši z 1 Jana 5, 3. Přiznat si, že na vině je naše NECHUT vůči Božím přikázáním a vyznat Mu, že Ho zanedbáváme. NECH, odpovědět na Boží lásku tou svou. Jedině obnovená láska k Bohu totiž naplní naše srdce opětovnou radostí. **A jen obnovená láska k Bohu nás přivede k tomu, že se pro nás Jeho vůle stane přednější než ta naše.** A tak se o to pokusme už dnes. Milujme našeho Boha natolik, že zatoužíme jako nikdy předtím uskutečnit Jeho vůli. Bez toho, aby nás k tomu kdokoli nutil. Vždyť Jeho přikázání ani pro dnešní den nejsou těžká.

Alois Boháček

BOJ NENÍ VÁŠ, ALE BOŽÍ

27. červenec byl v židovském kalendáři postní den. Nazývá se „tisha b-av“ – 9. av. Židovský lid myslí na zboření obou chrámů a další tragédie ve svých dějinách. **Půst je volání k Bohu beze slov, prosba o Boží zásah, vyznání vlastní bezmocnosti a moci Boží. Opětovně se vracím k vyjádření krále Jošafata poté, co vyhlásil půst: „Nemáme sílu proti tomuto velikému množství, které táhne proti nám. Nevíme, co máme dělat, proto vzhlížíme k tobě“ (2 Par 20, 12). Boží odpověď na sebe nedala dlouho čekat: „Pozorně naslouchejte, všichni Judejci a obyvatelé Jeruzaléma, i ty, králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: „Nebojte se a neděste se tohoto velikého množství.“ Boj není váš, ale Boží“ (2 Par 20, 15).**

Název měsíce „av“ vlastně znamená otec a Židé k němu rádi připojují výraz „Menachem“ – **Utěšitel**, protože vědí o útěše Boží anebo si ji v těžkých dobách přejí. Čte se biblická kniha Pláč, kde se tento pojem také vyskytuje.

Samozřejmě mi to připomnělo 14. 15. a 16. kapitulu Janova Evangelia, kde Ježíš Utěšitele zaslubuje. Ve svědectvích Židů, kteří uvěřili v Ježíše, jako svého Spasitele opětovně slyšíme, jak byli při čtení Nového Zákona překvapeni, že se to týká jich, že je to „jejich“ kniha. Obecně jsou přesvědčeni, že je to cizí pohanská kniha.

Situace je podobná jako v Janovi 7, 12: Bylo o Něm mezi lidmi mnoho dohadů. Jedni říkali: „Je dobrý.“ Jiní říkali: „Není, vždyť svádí lid.“ Pán Ježíš pak reaguje: **„Mé učení není mé, ale toho, kdo mě poslal. Kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je mé učení z Boha, nebo mluvím-li sám za sebe“ (Jan 7, 16-17).**

Modleme se tedy za všechny, kdo chtějí činit Jeho vůli a budou držet půst, aby se jim dostalo tohoto poznání.

Krista Gerloffová

ČÍHAJÍCÍ HŘÍCH NA CO DÁVAT POZOR!

„Proti tobě samému jsem zhřěšil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích“ (Žalm 51, 6a).

David, muž podle Božího srdce a takový pád! Vede nás to k zamyšlení nad hříchem. Jeho vlezlostí, zvráceností a nelogičností. Proč se to stalo? Hřích není o logice, o lidských schopnostech a šikovnosti vyhnout se mu. Je to varování pro nás, upozornění na naši lidskou slabost a neschopnost, spoléhání se na naše vlastní zdroje. Naše každodenní vítězství nad hříchem nespočívá v tréninku a sebeovládání, ale v osobě Božího Syna, Ježíše Krista. On nám byl dán, nejenom jako smířící obět za naše hříchy, ale také jako **naš osobní rádce a pomoc**. Máme k dispozici Jeho kříž a Jeho smrt, ve které se s Ním sjednocujeme, když přichází pokušení. **Ve víře můžeme prožívat smrt našich tělesných žádostí vždy, když je to nutné. Ve víře se můžeme nechat posílit Jeho přítomností a mocí vzkříšení.** On ve mně působí nové, svaté a čisté touhy po nebeských věcech, jako je láska, radost, dobrota, milosrdenství, soucit, trpělivost... Tyto nemají s hříchem nic společného.

Jeho Duch vedle mého ducha, jeho srdce učí to moje srdce, což je lidskému srdci bez Boha vzdálené.

Petr Kučera

ESTER (BOJÍ SA O BEZPEČIE SEBA A SVOJICH BLÍZKYCH) (BOJÍ SA O SVOJE BEZPEČIE A O SVOJICH BLÍZKYCH)

Kde si viem príbeh prečítať: kniha Ester (hlavne 4. a 8. kapitola)

Kde si môžu príbeh prečítať: kniha Ester, hlavne 4. a 8. kapitola.

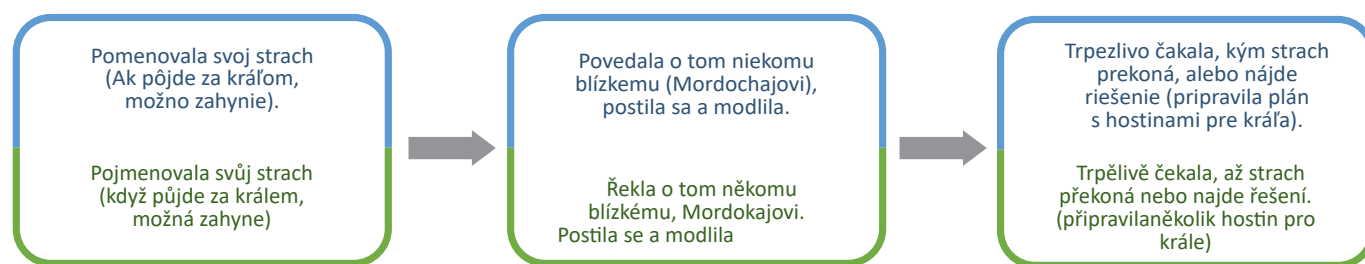

Ester, ktorá je židovského pôvodu, sa stane manželkou kráľa Ahasvéra. V jeho krajine môžu Izraeliti (teda Židia) slobodne žiť. Čoskoro sa Ester dozvie, že nový zákon odsudzuje jej národ, teda aj jej rodinu (bratancia Mordochaja) a priateľov, na smrť. Prosia ju, aby skúsila presvedčiť kráľa, nech tento zákon zruší. V tých časoch však vládli prísne pravidlá a ak niekto vyrušil kráľa, mal byť potrestaný. Ester sa musí rozhodnúť: bude riskovať svoje postavenie a možno aj život a pôjde za kráľom? Alebo nespraví nič a bude sledovať, ako trpí jej národ a rodina, a možno aj ona sama? Nakoniec povie: Postíte sa za mňa tri dni, aj ja sa budem. A potom pôjdem ku kráľovi, i keď to nie je v súlade so zákonom, a keď zahyniem, nech zahyniem” (Ester 4, 16). Pôst je obdobím intenzívnych modlitieb, sprevádzaných odriekaním jedla (hladovkou). Nakoniec sa rozhodla ísť za kráľom, ten ju prijal, ale to bol len začiatok jej cesty. Trpezlivo pripravila viacero hostín, počas ktorých sa rozprávala s kráľom a až na poslednej z nich ho požiadala o slobodu pre svoj národ – a on jej vyhovel. Vďaka modlitbám k Bohu, Esterinej odvahe a starostlivému plánu sa jej podarilo dosiahnuť to, čo žiadala a považovala za správne.

Ester, ktorá je židovského pôvodu, se stane manželkou krále Achašveroše. V jeho zemi môžu Izraelité (tedy Židé) svobodně žít. Brzy se Ester dozví, že její národ, tedy i její rodina (bratranec Mordokaj) a přátelé, jsou zákonem odsouzeni. Prosí ji, aby se pokusila přesvědčit krále, aby zákon zrušil. Ale v té době vládla přísná pravidla. Jestliže někdo vyrušil krále, měl být potrestán. Ester se musí rozhodnout: Bude riskovat svoje postavení a možná i život a půjde za králem? Nebo neudělá nic a bude sledovat, jak trpí její národ, rodina a možná i ona sama? Nakonec řekla: „Postěte se za mne, nejzte 3 dny, já sama se také postím. Potom půjdu ke králi, třebaže to není podle zákona. Mám-li zahynout, zahynu” (Ester 4, 16). Půst je obdobím intenzivních modliteb, kdy si odříkáme jídlo (tedy držíme hladovku). Nakonec se rozhodla jít za králem, ten jí přijal, ale to byl teprve začátek její cesty. Pečlivě připravila více hostin, během kterých si povídala s králem a až na poslední z nich ho požádala o svobodu pro svůj národ. A on jí vyhověl. Díky modlitbám k Bohu, Esterčině odvaze a promyšlenému plánu se jí podařilo dosáhnout toho, o čem žádala a považovala za spravedlivé.

Väčšie deti: Pri príbehu o tom, ako Ester prekonala svoj strach a rozhodla sa bojovať za správnu vec, opäť vidíme schému z Mojžišovho príbehu:

Príběh o královně Ester, jak překonala svůj strach a rozhodla se bojovat za správnou věc, provází schéma, které známe již z Mojžišova příběhu.

Skúšal si už niekedy držať pôst? Teda nejst nejaký čas? Predstav si, že by si držal špeciálnu hladovku a celý týždeň by si mohol jesť len dve z týchto surovín. Ktoré by to boli?

horalky	pizza	cukríky
zemiaky	tvarohová torta	donuty (šišky)
kuracie rezne	melón	kyslá kapusta
misa ovocia	rajčiny	ryža

Zkoušel jsi někdy držet půst? Tedy nějakou dobu nejíst? Představ si, že bys měl speciální hladovku a celý týden bys mohl jíst jen 2 z těchto surovín. Které by to byly?

Horalky	Tvarohový dort	Kyselé zelí
Pizza	Donuty	Mísa ovoce
Cukrovinky	Kuřecí řízky	Rajčata
Brambory	Meloun	Rýže

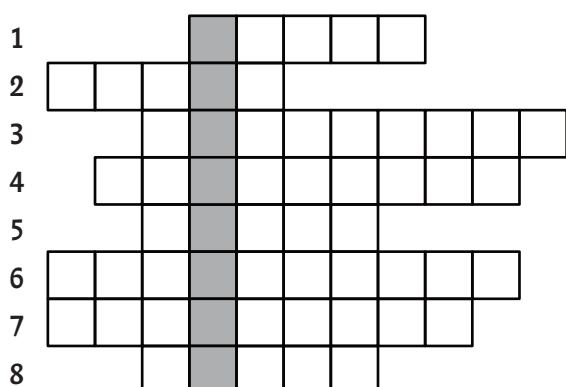
Menšie deti:

Obrázok kráľovnej Ester a kráľa Ahasvéra. Zakrúžkuj jednu vec, ktorú by podľa teba mala mať kráľovná a kráľ vždy pri sebe.

Menší deti:

Zakroužkuj 1 vec, ktorou by podľa tebe mala mať kráľovna a kráľ vždy u sebe.

Prečítaj si príbeh o Ester a vyplň krížovku, dozvieš sa ako iným menom sa ešte hovorilo židovskému národu, pričom toto slovo znamená v ich jazyku "dávni ľudia".

1. Ako sa volal kráľov radca, ktorý chcel zničiť Židov?
2. Ako sa volá hlavná postava príbehu?
3. Ako sa volal Esterin otec?
4. Ako sa volal Esterin bratanec a ochranca?
5. Ako sa volala Hámanova žena?
6. Z ktorého izraelského rodu bol Mordochaj?
7. Akú látku si na seba dal Mordochaj, keď sa dozvedel o zákone proti jeho národu?
8. Ako sa volá národ, ktorému hrozilo vyhubenie?

Strach je pre ľudí prirodzeným pocitom, a sú veci, ktorých sa bojíme celý život a nikdy ich nepremôžeme. Ale aj v takých chvíľach je Boh s nami a nezabúda na nás. Mojžiš, ktorý s tým mal bohaté skúsenosti, píše: „Budte silní a udatní, nebojte sa a nemajte z nich strach, lebo sám Hospodin, tvoj Boh, ide s tebou, on ťa nenechá a neopustí ťa“ (Deut 31, 6).

Přečti si příběh o Ester a vyplň křížovku. Dozvíš se, jakým jiným jménem se říkalo židovskému národu. To slovo v jejich jazyce znamená „dávni lidé“.

Jak se jmenoval králov radce, který chtěl zničit Židy?

Jak se jmenuje hlavní postava příběhu?

Jak se jmenuje Esterčin otec?

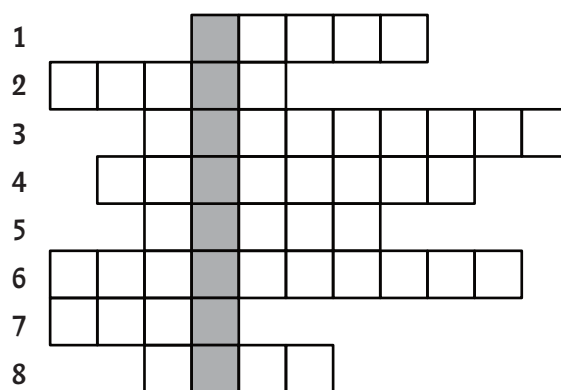
Jak se jmenoval Esterčin bratanec a ochránce?

Jak se jmenovala Hamanova žena?

Ze kterého izraelského rodu pocházel Mordokaj?

Jakou látku si na sebe Mordokaj vzal, když se dozvěděl o zákonech proti jeho národu?

Jak se jmenuje národ, kterému hrozilo vyhubení?

Strach je pro lidi přirozeným pocitem. Jsou věci, kterých se bojíme celý život a nikdy je nepřemůžeme. Ale i v takových chvílích je Bůh s námi. Nezapomíná na nás. Mojžiš, který s tím měl bohaté zkušenosti, píše: „Budte rozhodní a udatní, nebojte se, nemějte z nich strach, neboť sám Hospodin, tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě“ (Dt 31, 6).

správne riešenia: Háman, Ester, Abíchajil, Mordochaj, Zereš, Benjaminec, Vrecovina, Židia

Text: Ema Tóthová
Odborná korektúra: tím UREA
Ilustrácie: Valentyna Dudka

Správne řešení: Haman, Ester, Abichajil, Mordokaj, Zereš, Benjaminec, žid, Židé

HOSPODIN ŤA OCHRÁNI

Srdečne vás pozdravujem z Malawi! Tentokrát mám pre vás dobré a menej dobré správy –

ale môžeme svedčiť, že Pán je verný a jeho milosť vystačí na každý deň!

Rodičia nemeckej kolegyne Aniky nás v marci prišli navštíviť na šesť týždňov. Pomohli nám vo viacerých oblastiach ako údržba, stolárske práce, pečenie, varenie, upratovanie a triedenie vecí. Mali sme dobré spoločenstvo, oslavovali sme spolu aj Veľkú noc a dvoje narodenín. Naša nemecká praktikantka Loren je pre nás tiež veľkou pomocou ohľadne zdravotnej starostlivosti o deti – v dôsledku dažďov sa premnožila malária a

mnohé ochoreli, tiež nám pomáha v predškolskej výchove, s vedením detského spevokolu a pri administratívnych a rekonštrukčných prácach.

Pravdepodobne ste počuli, že 11. marca zasiahol južnú časť Malawi tropický cyklón Freddy, ktorý spôsobil škody v štrnástich okresoch a zasiahol asi dva milióny ľudí. O život prišlo viac ako tisíc ľudí a viac ako pol milióna zostalo bez domova – bolo im poskytnuté dočasné ubytovanie, napr. v školách. Silné dažde viedli k záplavám a zmyli domy, polia, cesty a mosty. Obrovské škody spôsobil aj zosuv bahna, do pátrania po preživších bola nasadená aj armáda. Cirkevné zbory začali hneď na druhý deň organizovať poskytovanie pomoci pre obeť.

Vďaka Pánu, že ochránil všetkých päť detských centier pred touto hroznou katastrofou. U nás len veľa pršalo a dážď pokračoval aj dlho po cyklóne. Modlime sa za ľudí a oblasti zasiahnuté cyklónom a tiež za rekonštrukciu infraštruktúry!

V dôsledku záplav boli školy na dva týždne zatvorené, tak sme nedostali ani veľkonočné prázdniny, počas ktorých sme mali naplánovaný tábor pre naše šesť až desaťročné deti. Termín je posunutý na august, takže sa ho žiaľ nemôžem zúčastniť osobne, ale programy už máme dobre pripravené. Naši malawijskí zamestnanci už majú v tejto oblasti dostatočné skúsenosti a určite to dobre zvládnu. Potom bude nasledovať tábor pre dorast – pre dievčatá a chlapcov.

Modlime sa, aby Boží duch pôsobil v srdciach detí a aby vládla v tíme jednota.

Niektorí z našich žiakov základnej a strednej školy sa nedávno stali účastníkmi dvoch nehôd minibusu. V prípade nášho školského minibusu do nich počas jazdy zozadu vbehol nákladné auto. Vďaka Bohu, nikto sa vážne nezranil. Traumu však treba spracovať, modlime sa za fyzické a duchovné uzdravenie!

Som tiež vďačná za zbor CPC v Blantyre, kde sme v apríli mohli zorganizovať školenie pre učiteľov nedeľnej školy s dvoma zamestnancami miestnej Detskej Misie CEF. V tomto zbore sa konalo aj väčšie ženské podujatie o našej identite v Kristovi. Dievčatá ilustrovali scénkou, ktorý hlas sa oplatí počúvať. Obe podujatia boli veľmi pozhnané.

Ďalšie modlitebné predmety:

- za uzdravenie dvoch miestnych spolupracovníkov, ktorí sa zotavujú po operácii
- za nového malawijského riaditeľa detského centra v Mdeke
- za riešenie nedostatku pohonných hmôt a hospodárskej krízy v krajine

V poslednom čase som si mimoriadne uvedomovala, aká dôležitá je modlitba a dôležité je tiež byť pod Božou ochranou a tak plniť svoje úlohy – pretože stojíme v duchovnom boji: **„Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám, mocnostiam, vládcam tohto temného sveta a proti duchom zla (padlým anjelom) v ponebeských oblastiach“ (Ef 6, 12).**

Nedávno som čítala 121. žalm, v ktorom Pán Boh znovu potvrdil, že On je našim Ochrantom, takže nemáme dôvod sa báť: **„Svoje oči dvíham k vrchom. Odkiaľ mi príde pomoc? Moja pomoc je od Hospodina, ktorý utvoril nebo i zem. ... Hospodin je tvoj strážca. Hospodin je ti záštitou po pravici. ... Hospodin ťa ochráni pred každým zlom, on ti ochráni život“ (verše 1 – 2, 5 a 7).** Aké dobré je držať sa Pánovho zaslúbenia a dôverovať mu namiesto toho, aby sme sa trápili!

Ďakujeme za vaše modlitby a finančnú podporu, ktorá umožňuje našu službu! Nech vás Pán naďalej žehná a ochraňuje! Vaša Silvi

Finančná podpora:
Molnár Mária Külmissziói Alapítvány, OTPBank
Eurový účet: IBAN:
HU06 1176 3385 2570 8884 0000 0000 Správa:
“Silvia Keveždová”

KONFERENCIA NESVADY – MÁJ 2023

VĚRNOST V KAŽDÉM ČASE

Drahé sestry,

zdravím vás slovy z proroka Izajáše: „**Stvoření opírající se o tebe, chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá**“ (Iz 26, 3).

Máme o koho se opřít v každé situaci. Můžeme doufat v toho, který je stále věrný. On nás nikdy nezklame, neodmítne, neříká - zavolej později. Doufáme, že On se postará. Předchází nás a dává nám svůj pokoj, jako ujištění, že ví o všem našem konání. Zůstaňme věrné v maličkostech, zakořeněné v Božím slově, abychom přinášely do našich obecenství chutné šťavnaté ovoce.

Některé z vás měly možnost zúčastnit se společné konference sester BJB v Nesvadoch. Věřím, že stejně jako já si odvezly podněty k přemýšlení. Konference, která měla téma: „**Věrnost v každém čase**“, slibovala konkrétní pohled na sebe sama i toho, který je věrný. Sestra Natalia Elijas a její úžasné obdarování, toto vše jen umocňovalo. Díky za vyslyšené modlitby i vám, které jste se za konferenci modlily. Sestrám nechybělo ani sdílení s těmi, se kterými se dlouho neviděly. Bylo nádherné vidět vřelá objetí, sdílení se smíchem i slzy smutku. K tomu všemu přetékající stůl dobrot, které připravily sestry z Nesvad a okolních sborů. Někdo řekl: Je to tady taková ochutnávka nebe a to nelze předat, je třeba to prožít.

Konference byla výjimečná také tím, že bylo představeno nové složení výborů v ČR a SR.

Tímto se uzavřela jedna kapitola, a otevřela se další. Je to opravdu veliká Boží milost, že práce sester pokračuje už více než 50 let.

Navzdory velké nabídce různých jiných možností pro sestry se stále konají společné konference sester. Vděčnost patří všem sestrám, které před více než 50lety tuto práci obnovily. Tenkrát začínaly kolem jednoho stolu, dnes je to 300 zúčastněných sester. Ve výboru se vystřídal řada obdarovaných sester, které si byly vědomy povolání k tomu, aby sestrám pomáhaly porozumět jejich poslání a tím, k jejich růstu a proměně. Aby skrze jejich proměnu, mohlo být proměňováno i celé společenství. V sestrách je velký potenciál každého sboru. Je dobré a užitečné dát prostor jinakosti žen, protože to v jistých situacích přináší úspěch.

Tímto dopisem se s vámi loučím. Jsem vděčná za odvahu nových sester, že poslechly volání do služby. Jsem vděčná za věrnost a vytrvalost sester, které se rozhodly pokračovat ve službě sestrám.

Pán Bůh před ně postaví mnohé úkoly. Věřte, že se za vás modlím a potřebuji i vaše modlitby. Není to jen slovo, které se říká. Výsledkem vyslyšené modlitby budou potěšeny obě strany. Vy i ty, za které se modlíte. Ať už ve vašem sboru je zavedeno setkávání sester, či není, můžete se na sestry obrátit i jako jednotlivci i skupiny sester. Vím jistě, že s vámi budou rády komunikovat. Pozvěte je do vašeho sboru. Právě z osobního setkání, může vzejít potřeba, o které dosud nevíte.

Zůstaňte upřímné vůči Duchu svatému i samy sobě a On vás povede k těm, které potřebují povzbudit, pohladit, napomenout. Možná sestra vedle tebe potřebuje tvoji radu, pomoc k novému nadechnutí. Možná ta vedle tebe prožívá strach, nemá odvahu si říci o pomoc, bojí se společenství, že jí neporozumí. Modlitba, je to, čím se začíná a tou začni i ty. Duch svatý ukáže další krok.

foto: Lubomír Kešjar

Pomáhat jedna druhé a budovat zdravé vztahy ve společenství, bylo moje velké přání v průběhu let a je to moje přání do další kapitoly, kde každá z vás budete mít roli. Ať v rodině, sboru, zaměstnání, tam, kam tě Pán Bůh postavil.

Co budeš psát v té nové kapitole ty? Kéž Duch svatý podpoří odvahu každé z vás. Mějte porozumění jedna pro druhou, modlete se jedna s druhou, nezapomínejte na ty, které se za vás také modlí a chtějí vás podpořit v růstu víry a oddanosti Nebeskému Otci. Kéž Pán Bůh koná ve vás i skrze vás.

Moje srdce je přetékající pohár vděčností, za těch 12 let milosti, ve které jsem směla poznávat toho, který je věrný. Sloužit v lásce Pána Ježíše Krista. V lásce, která převyšovala vše lidské. Pokud jsem snad některé z vás nevědomky ublížila, ať opomenutím, nevyšlechnutím, čímkoliv, prosím za odpuštění.

Zůstávám nadále s modlitbou a vděčností za vás všechny.

„Sám Pán Ježíš Kristus nechť pozбудí vaše srdce, dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu“ (Tes 2, 17).

Vaše Helena Včeláková,
bývalá předsdkyně Odboru sester BJB v ČR

ZKROŤ SVŮJ JAZYK

„Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná“ (Jk 1, 26).

Všechny problémy světa by se daly vyřešit za jednu noc, kdyby byli lidé schopni zvítězit každý nad svým jazykem. Představ si, že by neexistoval hněv, oplzlosti, lži, žádné pomluvy či stěžování si. Představ si, že by se nevyprávěly žádné neslušné příběhy, neexistovala by nespravedlivá kritika – jak odlišně by tento svět vypadal.

Bible učí, že ten, kdo je schopen zkrotit svůj jazyk, má kontrolu nad celým člověkem (tělem). Před tím, než promluvíme, měli bychom si položit tři otázky:

**JE TO PRAVDA?
JE TO LASKAVÉ?
OSLAVUJE TO KRISTA?**

Kdybychom vždy před tím, než promluvíme, přemýšleli, bylo by o mnoho méně zlomyslných řečí, nastalo by duchovní probuzení a přehnaloby se církvi v Česku.

Proto se modleme: Pane Bože, pomoz mi, abych vždy pamatoval/la na důležitost nadvlády nad svým jazykem. Modlím se, aby konverzace, kterou dnes povedu, přinášela radost Tvým očím.

Billy Graham

DOBRODINA

„Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedin, ja vás budem nosiť. Ja som konal, ja vás budem niesť, ja vás budem nosiť a vyslobodím“ (Iz 46, 4).

V tomto časopise sme už viackrát písali o pripravovanom projekte zariadenia pre seniorov v Bernolákove. Sme vďační Bohu, že nám dáva ľudí a prostriedky, aby projekt pokračoval až do dnešnej podoby. Nie je to už len zariadenie pre seniorov, ale celý komplex komunitných sociálnych služieb, ktorý dostal nový názov Dobrodina. Ďakujeme všetkým modlitebníkom a darcom, ktorí umožňujú, aby sa zo sna stávala skutočnosť. V súčasnosti čakáme na vydanie územného rozhodnutia a zároveň sa pripravuje dokumentácia pre stavebné povolenia. Veríme, že tento projekt je Božie dielo a my sa len pridávame k nemu, aby sme aj takýmto spôsobom prejavovali lásku našim blíznym. Vyberáme pre vás základné informácie z našej novej webstránky www.dobrodina.sk:

„Projekt komunitných sociálnych služieb Dobrodina chce priniesť nielen Bernolákovu, ale aj celému Slovensku unikátne a prirodzené spojenie rôznych spoločností, ktoré si vedia navzájom pomôcť a spoločne vytvoria živú komunitu postavenú na tradičných hodnotách úcty, porozumenia a pomoci slabším.

Dobrodina bude miesto, v ktorom nájdú bývanie a opateru seniori odkázaní na pomoc, a v komunitných bytoch sa usadia nielen ich vitálni súputníci, ale aj personál tohto zariadenia. Hneď vedľa budeme počuť švitiť predškôlkov v materskej škole a nebude chýbať ani zdravotné stredisko, ktoré postráži zdravie tejto komunity, ale aj našich susedov v obci.

Dobrodina historicky nadväzuje na Spolok RODINA, ktorý v 20. rokoch minulého storočia založil sirotinec v tejto obci, neskôr pribudli aj dobové služby pre seniorov. (Viac sme o Spolku RODINA písali v Rozsieväči č. 10/2021.)

V Dobrodine nájdete tieto služby:

Dom seniorov

Seniori, ktorí sú odkázaní na opatrovateľskú a prípadne aj ošetrovateľskú starostlivosť, nájdú v našom zariadení príjemné prostredie a komunitu, kde sa budú cítiť v bezpečí a prijatí. Bude tu veľká spoločenská miestnosť s výhľadom do záhrady aj kaviareň, kde bude možné posediť si s návštevou, prípadne zorganizovať menšiu oslavu. Bezbariérový prístup do uzatvorenej záhrady umožní na čerstvom vzduchu relaxovať aj tým, ktorých už nohy alebo hlava neposlúchajú. Malá kaplnka poskytne priestor na ticho a modlitbu. Sociálni pracovníci budú s klientmi pracovať jednotlivito aj v skupinách a vytvárať im zaujímavé aktivity. Klienti budú mať k dispozícii aj duchovnú

starostlivosť a možnosť účasti na bohoslužbe v blízkom zbore Bratskej jednoty baptistov. Vo vlastnej kuchyni sa bude pripravovať 5 x denne strava pre všetkých ubytovaných aj pre denných klientov.

Komunitné bývanie

Zámerom projektu Dobrodina je vytvoriť živé a pestré prostredie, v ktorom sa budú stretávať rôzne typy komunit, a preto je bývanie organickou súčasťou celého zámeru. Cieľom je nevytvárať len inštitucionálne zariadenia sociálnej starostlivosti, ale aj tradičné a prirodzené vzťahy, ktoré vznikajú v susedstvách. V šiestich bytových domoch postavíme 28 nájomných bytov, ktoré budú určené jednak pre vitálnejších seniorov, ktorí sa dokážu postarať o seba, no vyhovuje im blízkosť iných služieb, ale aj pre zamestnancov. Severno-južná orientácia bytov zabezpečí dostatok svetla v každom ročnom období a zároveň zabráni prehrievaniu bytov silným západným slnkom. Všetky byty budú mať lodžie.

Materská škola

Vízia materskej komunitnej školy je postavená na bezpečnom prostredí v duchu kresťanských hodnôt, kde všetky deti budú rešpektované, podporované a milované.

Náš program plánuje podporovať holistický prístup k človeku, ktorý umožňuje každému dieťaťu rozvíjať jeho spoločenské, fyzické, intelektuálne a emocionálne schopnosti. Vieme, že každé dieťa je jedinečné a osobité, a preto je podporujúce prostredie rozhodujúce pre celkový vývoj dieťaťa v neskoršom veku.

Materská škola má naprojektovanú samostatnú modernú budovu s dvoma triedami pre 30 detí vo veku od 3 – 6 rokov. S blízkyim zariadením pre seniorov budeme pripravovať spoločné aktivity na podporu sociálnych zručností detí i seniorov. S kvalitnými zamestnancami budeme podporovať otvorenú a komunikáciu, empatický prístup a rešpekt, kvalitné vzdelávacie prostredie a zabezpečíme dostatočný vonkajší priestor na pohybové aktivity.

Zdravotné stredisko

Na severnej strane areálu vyrastie moderné zdravotné stredisko, v ktorom bude poskytovaná všeobecná a vybraná špecializovaná zdravotná starostlivosť pre všetky vekové skupiny obyvateľstva. Pomocou centrálného manažmentu zdravotných služieb zabezpečíme, aby zdravotná starostlivosť bola kvalitná a efektívna. Naším zámerom je popri ambulancii všeobecného lekára a lekára pre deti a dorast poskytovať na čiastočný úväzok aj služby špecialistov ako diabetológ, endokrinológ, internista, kardiológ, onkológ, gynekológ, urológ, imunológ a psychiater. Klienti budú mať k dispozícii aj rehabilitáciu, lekáreň a sonografiu.“

*Lea Miklošová,
riaditeľka účelového zariadenia RODINA*

Pri našej tvorbe si uvedomujeme, že sme takým reproduktorom pre všetky cirkvi, ktoré veria, že Božie slovo je jediná autorita, na ktorej cirkev stojí. Ako zástupca Rádia 7 som sa pri jednom z prvých stretnutí s pastormi v Bratislave, kde máme pravidelné stretávania služobníkov, spýtal: „Môžete ako zbor mať svoje vlastné rádio a vysielat' pre svoje mesto alebo dokonca pre celé Slovensko? **Rádio 7 môže byť týmto nástrojom, cez ktorý môžete osloviť ľudí**, ku ktorým by ste sa inak nemohli dostať.“ Toto je v podstate filozofiou našej služby, v ktorej chceme stáť. Aby každý živý zbor mohol prinášať príbehy, ktoré prežíva s Pánom Ježišom, a aby sa o tom, čo Duch Boží robí na Slovensku, mohli dozvedieť ľudia, ktorí možno nechodia do Cirkvi alebo majú skreslený pohľad na to, čo cirkev je.

Som veľmi rád, že toto pôsobenie, ktoré zároveň stojí na pravidelných modlitbách (kde sa pravidelne modliavame za to, aby si Pán Boh použil naše vysielanie – a) pre spasenie nových ľudí, b) pre povzbudenie Cirkvi – tých, ktorí už patria Pánu Ježišovi).

V našom tíme pracovníkov slovenského Rádia 7 si hovoríme, že budeme nieš' evanjelium nielen cez éter, ale chceme byť vôňou pána Ježiša Krista, kdekolvek fungujeme, kdekolvek žijeme, a chceme ho prinášať tak, aby sa cez naše životy mohli neveriaci ľudia dozvedieť o tom že pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych.

Prinesiem vám teraz niekoľko príbehov, keď si nás Pán Ježiš z milosti použil na to, aby ľudia, ktorí počúvali Rádio 7, vydali svoj život Pánu Ježišovi.

Jeden z takých prvých príbehov, ktorý mi utkv'el v pamäti, bol Koncert Rádia 7 na konci roka 2015. Robili sme tento koncert v spolupráci so zborom, ktoré sú v Bratislave. Zapojili sa viaceré zbory. Koncert mala skupina BCC z Apoštolskej cirkvi, priestor nám prepožičalo Kresťanské centrum Prielom v Bratislave a z viacerých zborov prišli ľudia, aby nás podporili. Povzbudili sme ich, aby pozvali aj svojich neveriacich alebo hľadajúcich priateľov. Počuli sme piesne, ktoré hrávame v Rádiu 7, a na záver vystúpil evanjelista Milan Pressburger, ktorý hovoril o Pánu Ježišovi Kristovi a o tom, ako môžeme spoznať a prijať Ho do svojho života. Po koncerte bolo pripravené pohostenie, ľudia sa spolu rozprávali a vznikla taká správna pokoncertná atmosféra. Brat Milan Pressburger sa zrazu stretol s dievčinou, ktorá doviedla k nemu svojho priateľa. Povedala, že to bude tvrdý oriešok, pretože je moslim, žije vo Viedni a prišiel sa pozrieť na toto stretnutie. Milan sa spýtal, či sa môže zaňho pomodliť. Nie celkom ochotne súhlasil. Po modlitbe povedal, že niečo sa s ním stalo, ale stále Pánu Ježišovi vzdoroval. Počas modlitby Milan videl obraz staršieho muža, ktorý bol od tohto mladého moslima oddelený hrubou stenou. „Je nepriateľstvo medzi tebou a tvojím otcom,“ zrazu vyšlo z Milanových úst. Keď to povedal, mladý muž bol veľmi pohnutý, pretože to bolo niečo, o čom nevedela ani jeho priateľka. Práve táto vec otvorila jeho srdce, modlil sa a pozval Pána Ježiša do svojho života.

Teším sa, že toto nie je ojedinelý prípad, pri koncertoch Rádia 7 sme zažili rozhodnutia ľudí, ktorí sa modlili, aby sa Pán Ježiš stal ich Pánom. Postupne sme robili koncerty v Novom meste n. Váhom, v Košiciach a v Bratislave. Takmer na každom sa ľudia rozhodli pre Pána Ježiša. Neveriaci ľudia, ktorí prechádzali námestím, si mysleli, že nejaké rádio si robí reklamu, zastavili sa, počúvali skupiny, ktoré hrali, počúvali príbehy, ktoré ľudia zažili s Pánom Ježišom, a evanjelium, ktoré im bolo kázané, im ukázalo cestu. Hudba ich zastavila, svedectva boli to, čo ich zasiahlo, a kázané slovo spôsobilo, že prišli dopredu a odovzdali svoje životy Bohu. Spomínam si na takéto konkrétne rozhodnutia, ktoré padli na námestiach v Novom meste nad Váhom, rozhodnutia, ktoré padli v Bratislave a v Košiciach.

Sme veľmi vďační za to, že Pán Boh si používa aj naše vysielanie. V relácii klubovňa sme vysielali pred časom príbeh obrátenia ženy z Trenčína, ktorá na základe vysielanie Rádia 7 odovzdala svoj život Pánu Ježišovi a dnes chodí do zboru v Trenčíne. Dve mladé dievčatá prišli do zboru v Banskej Bystrici. Povedali, že sa rozhodli pre Pána Ježiša pri počúvaní Rádia 7 a začali tam chodiť do zboru. Podobný príbeh sa odohral aj v Košiciach, kde žena, ktorá šoférovala auto a počúvala nejaké komerčné rádio, povedala, že už to nevedela počúvať –

množstvo zbytočných slov, tak na križovatke si rýchlo preladila rádio na nejaké iné a zrazu natrafila na Rádio 7, ktoré vôbec nepoznala (nebola veriaca, ani nevedela, o čom to vlastne je), ale rozhodla sa, že si to vypočuje. Rádio 7 už zostalo v jej aute naladené. Počúvala ho pravidelne a Božie slovo sa jej začalo dotýkať, začala hľadať Boha. Jedného dňa nám prišiel balík s novými cédečkami z Košíc. Robíš skvelú prácu, napísal náš hudobný redaktor autorovi. Aj vy v rádiu robíte skvelú prácu – prišla odpoveď a potom bol opísaný celý príbeh ženy, ktorá dnes už nielen počúva naše rádio, ale je v zbere, prijala Pána Ježiša, je pokrstená a chodí na domácu skupinu.

Čo viac si priať? Keď počujeme takéto príbehy, je to niečo, čo nás vždy veľmi teší, chceme spolu s našimi bratmi a sestrami po celom Slovensku ukázať ľuďom, že Pán Ježiš je kráľom a pánom a že v ňom je riešenie pre ľudský život. Ako Božia rodina si máme pomáhať navzájom a toto je iste vec, ktorú ako rádio

chceme robiť aj ďalej, aby sa o Pánu Ježišovi dozvedelo čo najviac ľudí.

Pravidelne pri našich spoločných modlitbách v tíme pracovníkov rádia 7 sa modlíme za to, aby ľudia „náhodou“ preladili svoje rádio na Rádio 7 a aby to bolo v pravý čas, aby počuli to, čo potrebujú počuť. Tu sa musím zastaviť a povedať vám ďalší príbeh. Jeden z našich dobrovoľníkov má na svojom aute nalepenú nálepku počúvam Rádio 7 a viem, kam idem. Je to reklama s naším logom, ktorú si tento pracovník dal sám urobiť, pretože túžil, aby sa aj ďalší ľudia dozvedeli o Pánu Ježišovi Kristovi. Býva v meste Stupava, ktoré je neďaleko Bratislavy. Jedného dňa kopali kanalizáciu pred jeho domom a

nemohol zaparkovať svoje auto do garáže, muselo zostať na ulici. Práve okolo jeho domu a okolo jeho auta prechádzal muž, ktorého poznal z brigády v záhradníctve. Vedel o ňom len toľko, že je to architekt, ktorý žije v Stupave. Tento muž sa pri ňom zastavil: „Môžem sa vás niečo opýtať? Chcem sa spýtať, či s Rádiom 7 niečo máte, alebo je to len reklama na vašom aute? Mám totiž príbeh, ktorý vám chcem povedať: Chodil som do práce s mužom, ktorý ma zvykol volať na bohoslužbu, ktoré on navštevoval. Ale ja som odmietal a nechcel som prísť. Hovorieval mi: Ak už nechceš prísť do nášho zboru, aspoň si nalaď Rádio 7 a počúvaj. Je to niečo, čo je presne o tom, čo žijeme v našom zbere.“ Jedného dňa prišiel do práce a zistil, že tento kolega odišiel do iného zamestnania. Už nikdy viac sa s ním nestretol. Vtedy ho napadlo – pustím si Rádio 7. Práve išiel po moste Lanfranconi v Bratislave, keď moderátorka Rádía 7 povedala: „Možno, že ste architekt a práve teraz idete po moste.“ Vtedy si uvedomil, že pán Boh o ňom vie všetko a že On, živý Boh, ho hľadá. Tento príbeh má otvorený záver, ale verím, že Pán Ježiš dotiahne do konca to, čo začal robiť.

Toto sú krátke príbehy z našej práce, z toho, čo robíme, z toho, o čo sa usilujeme, a veríme, že spoločne so živými zborníkmi, ktoré sú na Slovensku, priblížime živého vzkrieseného pána Ježiša Krista všetkým ľuďom, ktorí v tejto krajine žijú.

Ivan Zuštiak

Spolu sme se za to modlili. Asi týden poté upadl do komatu a vypadalo to, že zemře. Celkem brzy mi lékaři řekli, že vyčerpali své možnosti a Martina jsem vzala domů. Bůh mu přidal ještě dva roky života. Po 4 měsících v komatu znovu postupně přišel k vědomí. Začal mluvit a pomalu se učil i hýbat, dýchat, jíst, cvičit. Opět byl velmi houževnatý, a ačkoliv byl na vozíčku, znova měl touhu sdílet evangelium a podniknout návštěvy za lidmi, které měl na srdci. Velmi rychle se spřátelil s fyzioterapeuty a se sestrami, kteří dojížděli k nám domů, a u cvičení se ptával - a jak ty to máš s Bohem? Velmi jsem toužila po tom, aby Bůh udělal zázrak a dokonale ho uzdravil. Modlila jsem se za to denně. Před rokem dostal covid a po covidu se jeho stav znova zhoršil. Jeho tělo bylo už vyčerpáno nemocí a nelepšící se stav byl depresivní. Pro nás oba to byla v mnohém škola. Škola vytrvat ve víře a v naději s Bohem přesně tam, kde teď jsme. Žili jsme veršem: „Buď silný a statečný, neboj se a nestrachuj, neboť Hospodin tvůj Bůh je s tebou kamkoliv půjdeš.“ V květnu 2023 k nám přijel Boží muž ze zahraničí. Člověk, kterého jsme potkali kdysi v mládí. Doslechl se o Martinově nemoci a chtěl se přijet za něj modlit. Dal mu otázku, jakou dával Ježíš - za co se mám modlit, co chceš, aby ti Bůh učinil? Já jsem měla odpověď jasnou - ať je zdravý. Ale Martin vždy dokázal překvapit a celkem pohotově řekl něco jiného. Modlí se, ať mohu ještě sdílet evangelium. Vidím to jako dnes. Rozplakala jsem se. Tehdy jsem si uvědomila, že se dostal tam, kde nás Bůh chce mít všechny. Aby to, na čem nám záleží nejvíc, nebyl úspěch, možnost užít si něco, naše zdraví, spokojenost, dostatek, ale to, že naplníme Boží vůli a všim, čím jsme, svědčíme o NĚm. Můj milovaný manžel věděl, že být hodný člověk nestačí. „**Avšak v žádném ohledu si necením své duše víc, než abych dokončil svůj běh a službu, kterou jsem přijal od Pána Ježíše: dosvědčovat evangelium o Boží milosti**“ (Sk 20, 24 CSP).

Dana Stehlíková

BRATR MARTIN STEHLÍK ODEŠEL DOMŮ

(11. 12.1964–16. 8. 2023)

Můj manžel byl hodný člověk. Od svých deseti let, kdy se vědomě rozhodl jít za Bohem, Ho hledal. Hodně poslouchal kázání a snažil se aplikovat poznání ve svém životě. Byl velmi houževnatý, cílevědomý a vytrvalý. To se projevovalo ve všem, co dělal. Byl vynikající klavírista, ale uměl hrát dobře i na kytaru nebo na bicí. V mládí cestoval s kapelou po sborech BJB a hrál na klavír při evangelizacích Janka Krišky. Sdílení evangelia bylo něco, co ho nesmírně ovlivnilo. Vždy hledal způsob, jak se přiblížit k lidem, aby jim mohl říct o Kristu. Dostával se k tomu přes sport, zejména přes tenis, hudbu, ale dokonce i přes uzavírání pojistek. Martin rád dělal věci naplno. S maximálním nasazením a tak nejlíp, jak mohl. Vždy, když se do něčeho zakousl, věnoval tomu čas a úsilí. V roce 2020 mu byla diagnostikována progresivní forma roztroušené sklerózy. Nemoc postihla jeho zrak, řeč a pohybový aparát, a naráz musel odejít do plného invalidního důchodu. Byl to těžký čas, kdy mu začalo být hodně špatně a to i přesto, že se léčil. Bůh k němu mluvil a on Ho vnímal ještě více, než kdy jindy. Cítil, že se vzdálil od své první lásky k Němu, a činil pokání. Kvůli nemoci nemohl spát a modlival se za svou rodinu, která mu ležela na srdci. V červnu 2021 úplně ochrnul. Vzpomínám si, jak jsem přijela za ním do nemocnice, a v slzách mi říkal, že má pocit, že promarnil svůj čas a že by chtěl ještě mít možnost sdílet evangelium.

SESTRA LYDIE ŠPRINGLOVÁ SLAVÍ 90 LET

Lydie Špringlová, roz. Burgetová, se z Boží milosti dožila krásného životního jubilea. Narodila se dne 11. 7. 1933 jako nejmladší ze šesti dětí v rodině kazatele Cyrila Burgeta a Františky, rozené Hlubinkové, v Kroměříži, kde byl tatínek kazatelem místního baptistického sboru od jeho založení dne 30. 6. 1929.

V Kroměříži začala navštěvovat základní školu na Komenského náměstí a po zvolení tatínka kazatelem baptistického sboru Praha Vinohrady, v listopadu 1946, ji dokončila ve škole v Kladské ulici na Vinohradech. Následně studovala na gymnasiu v Praze ve Vodičkově ulici. Po zatčení tatínka státní bezpečností dne 25. 6. 1952 v Kačerově, přišla za ní státní bezpečnost do školy, musela odejít z vyučování a odejít s nimi do jejich bytu, který prohlédali. Vzali, co se jim hodilo, včetně peněz a vkladních knížek. V tatínkově psacím stole ponechali jen jeho sepsaná kázání. Po této události ředitelka gymnasia nechtěla, aby tam dále Lydie studovala. Další studium však po zatčení tatínka a jeho falešném obvinění z protistátní činnosti nebylo možné, protože na studium nebyly peníze. Studium tak rok před maturitou ukončila a nastoupila do zaměstnání. Pracovala jako administrativní pracovnice na ministerstvu všeobecného

S JEŽÍŠEM V KUCHYNI

strojírenství. Když však byl tatínek odsouzen a bylo to veřejně publikováno v tisku, musela toto zaměstnání opustit. Nastoupila na ministerstvo těžkého strojírenství, ale po zjištění jejího původu a z důvodu odsouzení tatínka, byla poslána na práci v zemědělství v rámci akce zbavit se jinak smýšlejících lidí jejich nuceným převedením do výroby v průmyslu a v zemědělství. Ocitla se na jeden rok v jedné obci u Horšovského Týna, kde vykonávala různé práce v lese, na poli např. při pěstování brambor, řepy. Když se její starší kolegyně z práce Jaruška (později provdaná Musilová) dozvěděla, že Lydii poslali na práce do zemědělství, rozhodla se, že ji nenechá jet samotnou a pojedje s ní. Krátce po návratu využila nabídky kolegyně, která z ministerstva přešla do firmy Technomat a tam pracovala jako vedoucí materiálové evidence.

V roce 1964 se provdala za Antonína Špringla (narozen v Mirotině, v české obci na Volyni 13. října 1929 a zemřel dne 23. června 2017) a později zůstala asi 3 roky doma s dětmi Robertem, narozeným v roce 1965 a Evou, narozenou v roce 1966. Dalším zaměstnavatelem, a to posledním až do důchodu, byl Výzkumný ústav rud, kde pracovala na různých administrativních pozicích. V roce 1973 se během 2měsíčního pobytu v Kanadě, na setkání Československé baptistické konvence, setkala s br. kaz. Františkem Brdlíkem, který vzpomínal na společnou práci s tatínkem ve Vysokém Mýtě, kde působil jako misionář z USA a na spolupráci při založení sboru ve Vysokém Mýtě v roce 1926. Setkala se tam také s br. kaz. Tellem, který krátce po II. světové válce navštívil sbor v Kroměříži.

Vzpomíná na krásné dětství v Kroměříži, na sbor v Praze na Vinohradech. Krásně zpívala, nějakou dobu se chodila učit zpívat a několik let se chodila učit hrát na klavír k tetičce Mathauserové, dirigentce pěveckého sboru v Praze na Vinohradech. Příležitostně pak doprovázela společný zpěv při bohoslužbách v týdně, nebo když nebyl přítomen hlavní varhaník. Byla také ve vedení sboru Bratrské jednoty baptistů v Praze na Vinohradech jako členka staršovstva sboru. Zpívala jak ve sborovém pěveckém sboru, tak sólově nebo v triu se svými sestrami Libou a Věrou. Hrála také na mandolínu ve sborovém orchestru, který vedl br. Blažek Josef.

To zlé, co nastalo v jejím životě, bylo, když státní bezpečnost zatkla jejího tatínka a ten byl v době komunismu nespravedlivě odsouzen do vězení, kde také ve věznicí Valdice na následky výsledků a věznění dne 4. 2. 1954 zemřel. Do jejího života také přišla nemoc manžela, která ho nakonec upoutala na lůžko. Starala se o něj obětavě 5 let až do konce.

Naše osobní vzpomínka je na krásnou píseň, kterou nám teta Lydie zazpívala při naší svatbě dne 15. 4. 1978 v modlitebně pražského baptistického sboru. Jsme za Lydii vděční, za její odvahu víry, její službu pro sbor, církev a její rodinu, za její úsměv, který to všechno doprovázel. Přejeme, aby Pán Bůh požehnal další léta a obdařil ji svou přítomností, péčí, láskou, radostí a nadějí v Něm, podle slova z listu Řím 15, 13:

„Bůh naděje nechtí vás naplnit veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.“

*Podle vyprávění sepsal
Václav Černík, Cheb I*

Ano, jsem tady zase a nemohu přestat. Protože mne Ježíš stále v té moji kuchyni doprovází.

A tak, jak jsem psala už v prvním zamyšlení, je v mém životě velkou radostí. Mohu psát a zaznamenávat různé postřehy, jak právě On je se mnou v kuchyni. To, co při vaření připravuji, se mi často spojí s biblickým slovem.

Mohu číst například: **Matouš 7, 7–12: „Proste, a bude vám dáno, hledejte, a naleznete, tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Nebo by mu dal hada, když ho prosí o rybu? Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí! Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jedněte s nimi, v tom je celý Zákon i Proroci.“**

Boží slovo nás vždycky umí oslovit a to v každé situaci a je jedno, na jakém místě zrovna jsme.

V textu slyšíme důrazné slovo o prosbě, vytrvalosti a také o naplnění potřeb pro náš život. Také i to, jak se máme chovat ve vztahu k druhým lidem a cítíme i podtext lásky.

Naučit také naše děti poprosit a poděkovat je jistě jedním z prvních úkolů rodičů.

A protože jsme dnes zase „s Ježíšem v kuchyni“, tak zde je i prosba o nasycení, jak reagovat, co a jak udělat nejlépe. Nejlepší na tom je i vlastní Boží příklad pro nás lidi. Nenechává nás s naší nevědomostí, ale vyučuje nás, jak máme všechno co nejlépe vyřešit a udělat. Dávat dětem ten správný pokrm a to i ten duchovní.

Připravovat jídlo pro naši rodinu, pro známé, které jsme pozvali, nebo s jídlem spojenou připravovanou službu. To by mělo být naší radostí. Tak si pozvete klidně i více lidí a prožijte krásná obecenství s vaší návštěvou. Recept, který vám dnes napíši, je zajímavý tím, že vše připravujeme do jednoho pekáče.

Jmenuje se „**Kuře po česku**“.

Vezměte si pekáč a dno pomažte olejem, na to rozprostřete na kostičky nakrájenou cibuli. Potom si připravíme kousky masa z kuřecích prsou. Nakrájíme je na kostky, které v misce posolíme, promícháme a potom dáme všude na dno pekáče.

Po povrchu jemně posypeme grilovacím kořením.

Další vrstvou budou 4 mrkve a 2 petržele. Tuto kořenovou zeleninu nakrájíme na tenká kolečka a také rozprostřeme na maso. Nastrouháme i kousek celeru, který dáme také na tuto vrstvu kořenové zeleniny.

Ještě oloupeme a nastrouháme asi 4 jablka a také z nich vytvoříme vrstvu. Nakonec jako poslední vrstvu dáme nakrájené a prosolené kousky brambor. Vrch brambor posypeme grilovacím kořením. Také si ještě připravíme nálev na zalití, kterým hned po zamíchání polijeme vrch brambor.

Vymačkáme šťávu z citronu, přidáme asi pět stroužků prolisovaného česneku, dvě lžice oleje a dvě lžice hořčice. Vše promícháme a zalijeme všude po vrchu brambor a ještě posypeme tymiánem. Pekač přikryjeme druhým dílem a dáme péct do horké trouby. Nyní už jenom pečeme, až jsou brambory měkké. Nakonec posypeme strouhaným sýrem. Z brambor a zeleniny i z jablek se uvolní šťáva, proto nedoléváme vodu, avšak si i to pohlídáme, aby nedošlo k připálení.

Tohle jídlo se zdá zvláštní s těmi jablky, exoticky voňavé, ale chutná dobře. V naší rodině je také velmi oblíbené.

Dá se připravit i dopředu a potom už jenom v troubě ohřát.

Dana Jersáková

VĎAKA VZDELANIU SVITÁ V ETIÓPII NA LEPŠIU BUDÚCNOŠŤ

integra

Vďaka vzdelaniu svitá v Etiópii na lepšiu budúcnosť

Borena, najhoršie postihnutá oblasť suchom v Etiópii, zažíva ťažké časy. Jej obyvatelia sa tu živilí najmä pastierstvom, ale pre suchu zmizla tráva, zásobárne vody a studne vyschli a život, na aký boli zvyknutí predtým, už nie je možný.

Klimatická kríza zmenila počasie v oblasti Afrického rohu. Po obdobiach sucha tu už niekoľko rokov nezapršalo. Pôda teda už nedokáže absorbovať vodu tak ako predtým, a ak aj začne pršať, je to prudký lejak, ktorý spôsobuje skôr ničivé záplavy, ako by prinášal ošoh. Odplavuje domy, zvieratá, aj zvyšky úrody. Desatisíce ľudí v dôsledku toho zahynuli, úroda sa scvrkla a hospodárske zvieratá dlhodobo hladujú.

V Etiópii postihlo najhoršie sucho za posledných štyridsať rokov viac ako 24 miliónov ľudí. A oblasť Borena patrí práve k najviac postihnutým. Väčšina jej obyvateľov musí teraz presedlať zo života pastierskych kočovných komunít na usadlejší spôsob života a začať pestovať plodiny.

Projekt Nadácie Integra s názvom Borena Bloom prináša možnosť takejto dlhodobej zmeny. V tejto oblasti je potrebné vzdelávanie, avšak jeho kvalita je nízka. Zhruba 10 % detí nenavštevuje školu vôbec a aj z tých, ktoré ju navštevujú, takmer polovica po jej skončení nevie čítať ani písať. Chýba kvalifikovaný personál, deti sa učia v preplnených triedach, kde ich je aj 60 – 70. Sedia na zemi a do školy chodia na zmeny. Mnoho žiakov pochádza z odľahlých oblastí, preto väčšina detí nemôže bývať s rodičmi, ale s inými príbuznými (tety, ujovia, starí rodičia, starší súrodenci) v meste Jabelo alebo blízkom okolí, aby mohli chodiť do školy. Často dochádzajú aj niekoľko kilometrov.

Nová nádej pre 200 detí

V projekte Borena Bloom dostane dvesto detí z najchudobnejších rodín vďaka sponzorom zo Slovenska možnosť navštevovať každý deň doučovanie v komunitnom centre. Zabezpečený tu budú mať obed a ďalšie jedlo – raňajky alebo večeru, podľa toho, či chodia na rannú alebo poobednú smenu. Venovať sa im okrem kvalifikovaných učiteľov a sociálnych pracovníkov bude aj dvadsať študentov zo stredných škôl, ktorí sú takisto súčasťou projektu. Všetci budú mať okrem jedla prístup k pitnej vode, základnej hygiene a v prípade potreby aj k zdravotnej starostlivosti. Špecificky sa tiež budú venovať základom agronómie a mikropodnikania, aby sa vedeli starať o sadeničky stromčekov, ktoré v rámci projektu Borena Bloom školy dostanú. Tieto by mali časom začať prinášať úrodu, a tak prispievať do rozpočtu školy. Sadením stromčekov sa tiež začne meniť mikroklima oblasti, čím chce projekt Borena Bloom priniesť zlepšenie života nielen vzdelaním detí a ich rodín, ale pozitívna zmena by mala nastať aj v ekosystéme a zmyslení a pohľadu do budúcnosti.

Pomáhajte spolu s Nadáciou Integra a dajte deťom vzdelanie. Pomôžeme im darovať novú budúcnosť.

Téma ročníku 2023: Cirkev ako Božia rodina

Témy prístích vydání Rozséváče/Rozsieváča 2023

11/23 – Cirkev ako Božia rodina, *ktorú neopúšťame*
Uzávierka do 20. 10. 2023

12/23 – Cirkev ako Božia rodina, *kde sa pripravujeme na spoločný večný život*
Uzávierka do 20. 10. 2023

WWW.INTEGRA.SK

NABÍDKA UBYTOVÁNÍ

v rodinném domě, pro 6 – 8 osob.
Ubytování je v obci **Vikýřovice** na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou
Možno přijet i přímým vlakem Brno - Šumperk.
Jsme v podhůří Jeseníků - tudíž blízko do hor (lyže v zimě, cyklo a pěší turistika v létě).
Parkování možné na pozemku.

Více informací na tel. č.:
+420608451995

e-mail:

vera.jersakova@centrum.cz

DOVOLENKA NA LIPTOVE NÍZKE TATRY,

4 – 6 osob, 5 minut od Lipt. Mikuláša

chata-efatha.business.site

spefatha@gmail.com,

00421949121390

MUZIKANT NA JEZEŘE

Kdy se vám naposledy stalo, že vás kniha vtáhla do děje hned od prvních vět? Mně se to stalo nedávno u povídek Mirka Vostrého v jeho nové knize Muzikant na jezeře. Nevím, jak to Mirek dělá, ale po pár vteřinách čtení jste součástí příběhu a pozorujete jedinečné lidské příběhy. V povídce Noční výpravci se dostanete na sever Čech a s hlavní postavou prožijete na železniční zastávce velmi pozoruhodný příběh. Moje poutí do Santiaga vás nezavede do Španělska, ale do vesnice na jih od Plzně, kde se také dá najít sebe sama a zjistit, co je v životě nejdůležitější. Do třetice zmíním Soubor nad Sinají,

kde se s československým letcem dostanete do izraelsko-egyptské války a doslova u jednoho stolu s postavami povídky nasloucháte válečným příběhům, které vyústily do hlubokého obětavého přátelství. Kniha Muzikant na jezeře je tedy beletrií, kterou Návrat domů vydal po dlouhé době a rovnou s novým českým autorem. Jde o příjemnou četbu, u které si odpočínate a zároveň se nebudete nudit. Začtete se do lidských příběhů, které nejsou vždy jednoduché, ale samotní hrdinové se i přes svoje chyby snaží s životem popasovat a usilovat o vztahy a hodnoty, které jsou v životě nejdůležitější. – Jan Duchoslav (Návrat domů)

Příběhy Mirka Vostrého vyprávějí o mužských ctnostech. Jejich hrdinové vědí, co nejspíš bude správně, avšak těžce váhají, protože okolnosti správným rozhodnutím prostě nepřejí. Situace odehrávající se ve válce, na vojně, v nemoci nebo za zoufalé nespokojenosti vyžadují víc než jít širokou cestou. Napětí, smutek, záhady a humor v chytrých dávkách činí ze sbírky povídek hezký čtenářský zážitek. – Hana Pinknerová (spisovatelka)

Narodil jsem se v roce 1968. Mám skvělou ženu a tři děti (rovněž skvělé). Rád cestuju po Česku, Slovensku, ale i jinde pěšky, na kole nebo na kánoji. Mojí srdeční záležitostí je Podkarpatská Rus. Baví mě kreslení a fotografování. V posledních letech jsem ke svým zálibám připojil psaní příběhů. Proč? Začalo to takovým nečekaným nápadem – měl jsem sen (zní to divně, ale mně se to fakt v noci zdálo) a přišlo mi škoda ho jen tak nechat plavat. Takhle vznikl první příběh. Ty další už jsem psal i pro rodinu a pár přátel. A co když je víc lidí, které budou moje příběhy bavit? Tak teď si je můžete přečíst i vy.

Mirek Vostrý (autor)

EVANJELIUM PODĽA MARKA PRE DETI + PRACOVNÉ LISTY

Len čo sa dostávame do životnej fázy, keď máme buď my sami deti, alebo ich majú naši blízki, začíname rozmýšľať nad tým, ako komunikovať o témach nášho života, na ktorých najviac záleží – o našej viere. Keď sa bavím s mladými ľuďmi (ale vidím to aj u starších generácií), vidím, že kresťanstvo vnímajú ako zoznam pravidiel, ktoré treba dodržiavať. Často sa odvolávajú na Desiat Božích prikázaní. Čo už tak často nepočujem, je vnímanie viery ako vzťahu a vnímanie seba samého ako súčasť Veľkého príbehu, ktorého hrdinami sú Abrahám, Ježiš, Pavol... Myslím, že je to aj našou zodpovednosťou – naším mlčaním – že takáto predstava kresťanstva pretrváva. Pokiaľ neponúkneme alternatívu, márne budeme lamentovať nad tým, akaj paródii kresťanstva ľudia (ne)veria.

Scripture Union dlhé roky podporuje pracovníkov s deťmi v tom, aby vedeli deťom rozprávať ten najzásadnejší príbeh všetkých čias – život, smrť, vzkriesenie a nanebovstúpenie

Ježiša Krista. Aj vďaka týmto materiálom je možné hľadať cestu, ako deťom komunikovať dobrú správu o Ježišovi tak, aby pre deti bola uchopiteľná – aby vedeli, ako je táto správa prepojená s ich životom a akú nádej prináša to, že vďaka kríži hriech, smrť ani korupcia nemajú posledné slovo.

Ak teda máte záujem prejsť si s deťmi Evanjelium podľa Marka, materiál, ktorý pripravili Scripture Union v spolupráci s vydavateľstvom Porta libri, vám poskytne nástroje ako na to. K jednotlivým textom máte k dispozícii otázky na diskusiu, nápady a materiály

na aktivitu, ktorá deťom pomôže zapamätať si to kľúčové z príbehu. Možno aj vďaka tomuto materiálu budú deti ešte intenzívnejšie vnímať kresťanstvo ako veľký príbeh plný nádeje, ako cestu a vzťah.

Knihy Evanjelium podľa Marka pre deti a Evanjelium podľa Marka pre deti – pracovné listy od kolektívu autoriek z organizácie Scripture Union vydalo vydavateľstvo Porta libri.

Ukážka:

O čom alebo o kom táto dobrá správa je?

Možno si myslíte, že Ježiš Kristus je meno a priezvisko hlavnej postavy, ale nie je to tak. Ježiš je jeho meno, ale Kristus nie je jeho priezvisko, ale opis toho, prečo prišiel. Slovo Kristus znamená Mesiáš – zasľúbený kráľ a záchranca. Zasľúbený kráľ je niekto, koho Boh slúbil izraelskému národu približne 700 rokov pred tým, než Marek svoju knihu napísal. Mal to byť Kráľ s veľkým K, ktorý bude Božiemu ľudu vládnuť spravodlivo a láskavo a hlavne večne. Ale prečo záchranca? Od čoho potrebujú byť Izraeliti (a možno aj iní ľudia) zachránení? O tom nám Marek určite neskôr povie ešte viac. Je tu však ešte jedna vec. Marek hovorí, že jeho dobrá správa je o Ježišovi Kristovi, ktorý je Boží Syn. Boží Syn? Boh poslal svojho Syna na tento svet? To znie ako veľmi, veľmi dobrá správa! Podte si ju čítať spolu s nami!

Rozumieš, čo znamená...?

Evanjelium

Grécke slovo, ktoré znamená „dobrá správa“. Evanjelium v Biblii je dobrou správou o tom, že Boh nám odpustí hriechy, keď prijmem Pána Ježiša Krista za svojho Pána.

Mesiáš

Znamená aj pomazaný – určený na konkrétnu úlohu, tak ako pomazali (určili) niekoho za kráľa. Ježiš bol pomazaný (určený) na to, aby zachránil ľudí, on jediný je však pravý Mesiáš, ten Pomazaný, očakávaný kráľ.

Porozprávajme sa

Aký cieľ mal Marek, keď písal túto knihu?

Kto sú záchrániči? Potrebuješ záchranu?

O akaj záchrane hovorí Marek vo svojom evanjeliu?

Predajná cena:

Evanjelium podľa Marka pre deti: 7,90 €, resp. 7,50 € pri kúpe cez e-shop.

Evanjelium podľa Marka pre deti – pracovné listy: 6 € pri kúpe cez e-shop.

Viac informácií a e-shop: www.porta.sk

Jakub Uhlík

 Porta libri
knižné vydavateľstvo

Bernoláková

Projekt komunitných sociálnych služieb Dobrodina chce priniesť Bernolákovu, ale aj celému Slovensku unikátne a prirodzené spojenie rôznych spoločenských, ktoré si vedia pomôcť nielen navzájom, ale spoločne vytvoria živú komunitu postavenú na tradičných hodnotách úcty, porozumenia a pomoci slabším. Dobrodina bude miesto, v ktorom nájdu bývanie a opateru seniori odkázaní na pomoc, v komunitných bytoch sa usadia nielen ich vitálni súputníci, ale aj personál tohto zariadenia. Hneď vedľa budeme počuť švitoriť predškolákov v materskej škole a nebude chýbať ani zdravotné stredisko, ktoré postráži zdravie tejto komunity a tiež našich susedov v obci.

Kľúčoví ľudia

Bea Dobová

je srdcom a dušou sociálna pracovníčka a ako riaditeľka zariadenia pre seniorov má dostatok skúseností.

Benjamin Uhrin

zastupuje cirkev a uvedomuje si, že cirkev musí prinášať aj nové spôsoby ako s láskou slúžiť svojej komunite.

Pavel Boroš

sa venuje projektovému manažmentu stavieb a nachodho projekt vytvorenia skutočnej rôznorodej komunity.

Lea Miklošová

využíva svoj dar rozumieť číslam v prospech dobrej veci a túži vidieť cirkev zapojenú do sociálnych služieb.

Kontakty: info@dobrodina.sk alebo +421 903 311 822

Ako prispieť

SK62 0900 0000 0051 7799 3135

Prispajte jednoducho na číslo účtu v Slovenskej Sporiťelni, pre jednoduchú platbu použite tento QR kód:

Ďakujeme

DOBRODINA Komunitná sociálna starostlivosť

Venujme pozornosť jeden druhému, aby sme sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom.

Hebrejom 10:24